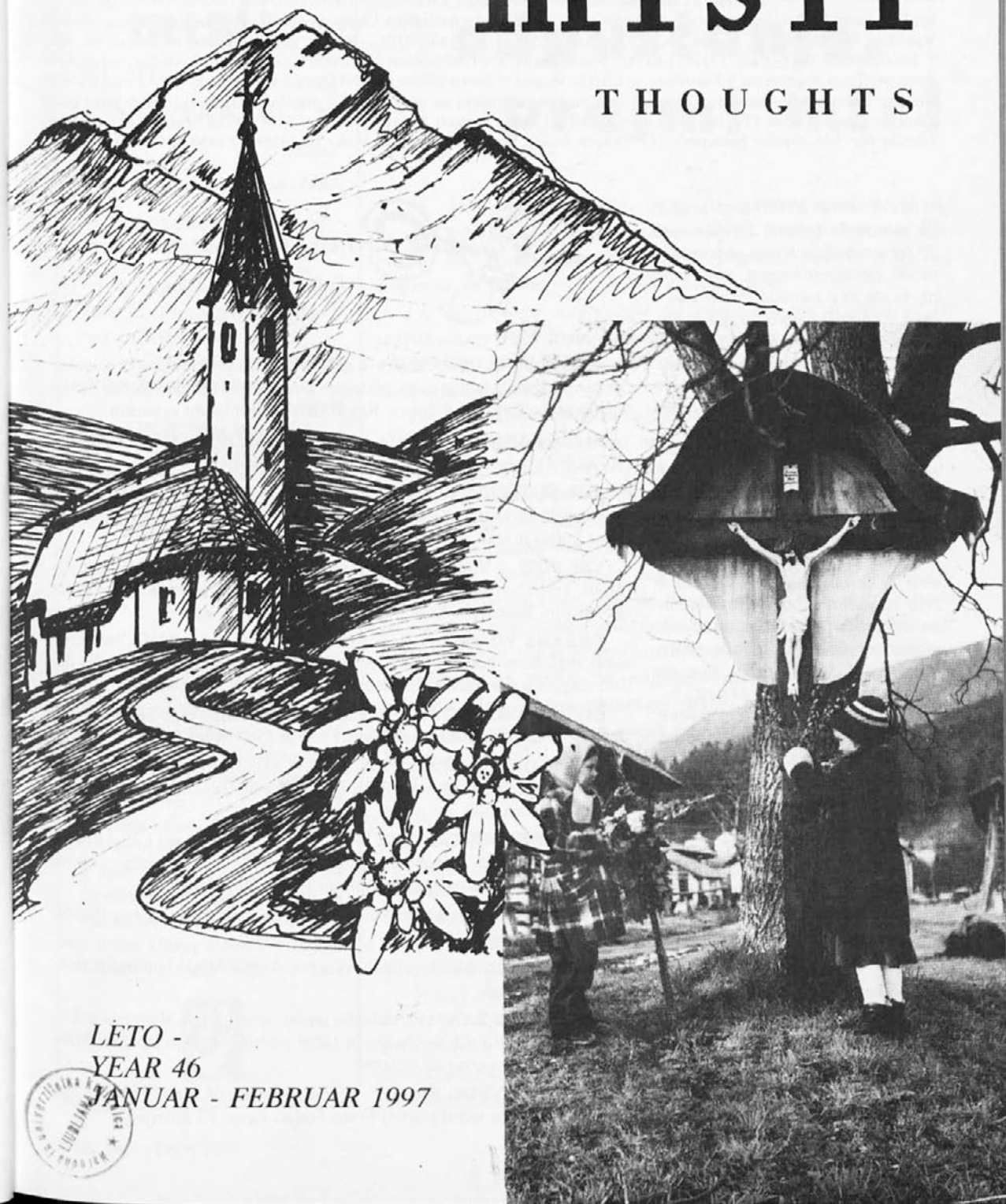

misli

THOUGHTS

LÉTO -
YEAR 46
JANUAR - FEBRUAR 1997

misli (THOUGHTS) - Religious and Cultural Monthly in Slovenian language. Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji + Ustanovljen (Established) leta 1952 + Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia. Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji + Urejuje in upravlja (Editor and Manager) Fr. Basil Valentine, O.F.M., M.B.E., Baraga House, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 - Naslov: MISLI, P.O.Box 197, Kew, Vic. 3101 + Tel. (03)9853 7787 - Fax: (03)9853 6176 + Naročnina za leto 1997 je deset avstralskih dolarjev, izven Avstralije dvajset, letalsko s posebnim dogovorom + Naročnina se plačuje vnaprej + Poverjenišvo za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji + Rokopisov ne vračamo + Dopisov brez podpisa uredništvo ne upošteva + Za objavljene članke odgovarja pisec sam + Stava in priprava strani (Typing and Lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd. (Simon Špacapan), 164 Victoria Street, Brunswick, Victoria 3056 - Tel.(03)9387 8488 - Fax (03)9380 2141

NOVI letnik MISLI smo pričeli. Pa menda še nobene številke vseh 25 let uredništva nisem pripravljaj s takim nerazpoloženjem kot ravno to, ki ste jo z zamudo dobili zdaj v roke. Počitniška kolonija, pa pogrebi, vročinski val, ki kar ni popustil, pa še druge skrbi, ki samo raztresajo. Občutek, da si na stara leta, vsaj za enkrat, spet sam za vse, ni ravno prijeten. Zavedaš se, da vse zastaja, pa si ne moreš pomagati. Pri vsem tem pa le neomajno zaupam na božjo pomoč in računam seveda tudi na Vaše razumevanje. MISLI so še potrebne avstralskim Slovincem in še jih boste prejeli mesec za mesecem - če bo kdaj zamuda, kot je zdaj na začetku novega letnika, mi pa oprostite. V tolažbo mi je bilo pismo naročnika: ". . . Bolje kasno, kot nikoli! Vztrajajte in Bog naj Vam povrne Vaše delo za nas! . . ."

Novemu letniku nisem dvignil cene, četudi se vse samo draži, od papirja do poštnih uslug. Večina naročnikov dodaja darežljivo v tiskovni sklad, ki pokriva primanjkljaj ob nizki naročnini. Tako je naš mesečnik še bolj last vseh naročnikov in dokler bo tako, se ne bojim njegove smrti. Še bo vršil svoje poslanstvo med avstralskimi Slovenci!

- Urednik in upravnik

Naslovna stran je delo melbournske umetnice ZORKE ČERNJAK. Fotografija pa predstavlja postni čas v slovenski vasi. Otrok je prinesel pomladno cvetje k znamenju našega odrešenja.

KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poštnina v ceni knjig ni vključena. Če vam jih moramo poslati po pošti.

UČIMO SE SLOVENSKO - I. del - Odlična metoda pouka mladine osnovnih šol. - Melbournske učiteljice Draga Gelt, Magda Pišotek in Marija Penca - Cena 10 dolarjev. Res koristen dar mladim znancom.

SLOVENSKO SLOVSTVO - BERILO (SLOVENIAN LITERARY READER) - A. L. Ceferin (ed.) - Cena 11 dolarjev.

THE SLOVENIANS FROM THE EARLIEST TIMES - V angleščini je napisala slovensko zgodovino Draga Gelt. S številnimi slikami opremljena knjiga je izšla v Melbournu. Cena 22 dolarjev.

VSE POTI - V tekoči vezani besedi izražena topla razmišljanja je napisala v Melbournu Draga Gelt. Od vsake knjige gre en dolar za Dom počitka m. Romane v Kew. - Cena 15 dolarjev.

DREAMS VISIONS - Cankarjeva knjiga "Podobe iz sanj" v odličnem angleškem prevodu. Slovenian Research Center of USA. Lepo darilo angleško govoreči osebi. Cena 11 dolarjev.

ŽIVLJENJSKI IZZIVI - je naslov knjige avstralskega Slovence inž. Ivana Žigona, ki je izšla v Ljubljani. Cena je 15 dolarjev.

THE SNOWY - CRADLE OF A NEW AUSTRALIA bo naslov nove knjige našega sydneyškega rojaka Ivana Kobala. Prednaročila sprejema avtor.

SREČANJA PORTRETI DEJANJA, - Trije deli v eni knjigi našega sydneyškega rojaka Ljenka Urbančiča. Cena knjigi je (vključno poštnina) 25 dolarjev, za študente in upokojece pa 20 dolarjev.

WHISPER - Angleško-slovenske pesmi Danijele Hliš - Cena 10 dol.

POLITIKA IN DUHOVNIK - Zanimivo domače pisana avtobiografija pokojnega izseljenskega duhovnika v Angliji Msgr. Ignacija Kunstlja. Cena 3 dolarjev.

LJUDJE POD BIČEM - Trilogija izpod peresa Karla Mauerja iz življenja v Sloveniji med revolucijo in takoj po njej. Zadnje izdajo v štirih knjigah dobite za ceno 35 dolarjev.

PISMA MRTVEMU BRATU - Topli spomini na brata. Avtor je duhovnik lazarist in znani pisatelj Franc Sodja. Cena 12 dolarjev.

božje misli in človeške

Leto

46

št.

1 in 2

JAN. – FEB. 1997

- Podari odpuščanje, prejmi mir!*
– Bogdan Dolenc – stran 1
- S Kristusom v tretje tisočletje*
I. del pastirskega pisma za post
1997 slovenskih škofov – stran 3
- Pod križem – pesem*
– Oton Berkopec – stran 4
- Dober dan, slovenščina!*
– jz – stran 5
- Razpis štipendij za leto 1997*
– SNSVic. – stran 6
- Nepozabni rimski dnevi*
– Berta Vremec – stran 7
- Dve materi – črtica*
– Ivan Pregelj – stran 9
- Znamke Rep. Slovenije* – stran 10
- Središče svetega Rafaela, Sydney*
– P. Valerijan – stran 11
- Izpod Triglava* – stran 14
- Na poti do oltarja* – Anton M.
Slomšek – K. M. – stran 16
- Središče svetih Cirila in Metoda,*
Melbourne – P. Bazilij – stran 18
- Moje celice – zapiski iz zaporov*
– Jožko Kragelj – stran 21
- Naše nabirke* – stran 21
- Središče svete Družine, Adelaide*
– P. Janez – stran 24
- Z vseh vetrov* – stran 26
- Kotiček naših mladih* – stran 28
- Križem avstralske Slovenije*
– stran 29
- Križanka* – M. Matjašič – stran 32

Podari odpuščanje, prejmi mir!

ŽE sem sedel za pisalni stroj, da napišem uvodnik, ki naj bi imel za temelj papeževu poslanico za letošnji svetovni dan miru. Pa sem v Družini našel jedrnat članek Bogdana Dolenca, ki naj bo naš uvodnik v novi letnik!

LE še tri leta nas ločijo od zarje novega tisočletja. To pričakovanje vabi k premisleku in predlaga nekakšen obračun glede poti, ki jo je človeštvo prehodilo pred obličjem Boga, Gospoda zgodovine.

Tako začena papež Janez Pavel II. letošnjo poslanico za obhajanje svetovnega dneva miru, 1. januarja 1997. V njej vse kristjane in ljudi dobre volje vabi na "romanje miru" in razmišlja o temi: **Podari odpuščanje, prejmi mir!**

Poglejmo nekaj najrazličnejših odlomkov.

"Če v ljudeh ne bo zorela pripravljenost za iskreno odpuščanje, ne bo mogoče napraviti niti koraka na poti miru. Brez odpuščanja bodo rane še naprej krvavele; iz njih se bodo iz roda v rod nahranjale brezkončne zamere, ki bodo vir maščevanja in vzrok vedno novih nesreč. Podarjeno in sprejeto odpuščanje je pogoj za napredovanje proti resničnemu in trdnemu miru. V tem globokem prepričanju na vse naslavljam klic, naj bi iskali mir po poteh odpuščanja," piše papež Janez Pavel II.

Današnji svet je ranjen in hrepeni po ozdravljenju. Kljub mnogim doseženim ciljem je v njem še veliko negativnih pojavov, kot so npr. materializem in preziranje človeškega življenja, izključno iskanje dobička, ugleda in oblasti. Posledice tega so vojne, revščina in izrinjanje šibkejših na rob. "Družba, ki išče samo gmotne ali minljive dobrine, nujno vse bolj izrinja tiste, ki ne služijo temu cilju." Vse trpljenje ljudi je klic, naslovljen na našo vest.

Mnogi narodi čutijo težo zgodovine, ki prinaša s seboj težko breme nasilja in sporov. A ne smemo ostati jetniki preteklosti. Posamezniki in ljudstva potrebujejo "očiščevanje spomina", drugače se lahko včerajšnje zlo spet povrne.

Papež vabi k preseganju "kulture vojne" in h graditvi

Četudi vojne kdaj na prvi pogled "rešujejo" probleme, zaradi katerih so nastale, puščajo za seboj žrtve in opustošenje, ki obremenjujejo prihodnja mirovna pogajanja. To spoznanje mora nagibati ljudstva, narode in države k odločnemu preseganju "kulture vojne", ne le v najbolj zavrženi obliki, ko se vojaška sila uporablja kot sredstvo za nadvlado, ampak tudi v tisti manj sovražni, a ne v manj pogubni obliki, ko kdo sega po orožju kot hitrem sredstvu za odpravljanje težav. Zlasti v našem času, ki pozna najbolj dognano rušilno tehnologijo, je nujno razvijati čvrsto "kulturo miru". Ta naj odvrta in preprečuje neustavljivi izbruh oboroženega nasilja in načrtuje tudi korake za zmanjševanje rasti proizvodnje in prodaje orožja.

JANEZ PAVEL II.
v novoletni poslanici

"kulture miru". K temu lahko veliko prispevajo različna verstva, ko dvigajo svoj glas proti vojni, vlade in mednarodna skupnost, zlasti Organizacija združenih narodov, ki je obhajala 50-letnico obstoja, ter razna telesa na celinski, pokrajinski in krajevni ravni. Vendar mir ni le stvar struktur in mehanizmov. "Mir se gradi predvsem na odločitvi za takšen slog človeškega sožitja, ki ga zaznamujeta medsebojno sprejemanje in sposobnost iskrenega odpuščanja. Vsi potrebujemo odpuščanje s strani svojih bratov, zato moramo biti vsi tudi pripravljeni odpuščati. Prositi za odpuščanje in ga podarjati je pot, ki je zares vredna človeka; včasih more edinole ta pot voditi iz položajev, ki jih bremenijo stara in huda sovraštva."

Pogoja odpuščanja sta **resnica** in **pravičnost**. "Odpuščanje nikakor ne izključuje iskanja resnice, ampak to iskanje celo zahteva. Storjeno zlo je treba priznati in - kolikor je možno - tudi popraviti.

Nadaljni bistveni pogoj odpuščanja in sprave je pravičnost. "Odpuščanje ne odpravlja niti ne zmanjšuje zahteve po popravi, ki je lastna pravičnosti."

Papež opozarja na teološko ozadje sprave, ko zapiše, da sprava prihaja od Boga, ki je vedno pripravljen odpuščati. S tem pa je najtesneje povezana evangeljska zahteva po medsebojnem odpuščanju.

Cerkev naj bi bila v službi sprave, saj je znamenje in orodje zedinjenja z Bogom in edinosti človeštva. Zato so kristjani, ki so zakrivila zgodovinske razcepitve, dolžni delati za spravo in edinost med krščanskimi Cerkvami.

Na koncu papež vabi vse ljudi dobre volje, naj postanejo orodje miru in sprave. Posebej se obrača na škofe, duhovnike, starše, vzgojitelje, mlade, na politike in tiste, ki delajo na področju sredstev obveščanja.

Svete Višarje,
kjer se pri
Kraljici Evrope
srečavajo
trije narodi
in skupno
molijo
za svetovni mir

S Kristusom v tretje tisočletje

Pastirsko pismo slovenskih škofov za post 1997

I. DEL

PREROJENI Z ZAKRAMENTOM KRSTA

Dragi bratje in sestre!

V zavesti svoje velike odgovornosti pred Bogom se slovenski škofje spet obračamo na vas s postnim pastirskim pismom. To leto naj bi bilo po želji svetega očeta prva stopnja priprave na jubilejno leto 2000. Ponovno odkritje Jezusa Kristusa, edinega odrešenika človeštva, nas usmerja k zakramentu krsta, temelju krščanskega življenja. Postni čas ima, po starodavnem izročilu Cerkve, posebno mesto v pripravi na krst in poživitvi krstnih obljub.

V evangeliju praznika Gospodovega darovanja v templju, na svečnico, starček Simeon imenuje Jezusa LUČ V RAZSVETLJENJE VSEH NARODOV. Tudi krst imenujejo cerkveni očetje RAZSVETLJENJE (fotismos), ker imajo vsi, ki prejmejo predkrstni ali pokrstni pouk, razsvetljenega duha. Človek sprejme pri krstu Besedo, pravo luč, ki razsvetljuje vsakega človeka. Novokrščenec postane otrok luči, kakor lepo poudarja Katekizem katoliške Cerkve (KKC 1216).

Pod močnim vplivom sredstev obveščanja, posebno televizije, današnji slovenski človek pogosto postaja ujetnik potrošniške miselnosti in nebrzdanega liberalizma. Na to nas je opozoril sveti oče ob svojem obisku v Sloveniji. Posledica takšne usmeritve je odtujenost življenja. Po eni strani je človek pogosto zasut z materialnimi dobrinami, po drugi strani pa utrujen, naveličan in notranje prazen.

Kristus pa prihaja, da bi imeli življenje v sebi in ga imeli v izobilju (Prim. Jn 10,10). Želi ozdraviti in okrepiti človekovo srce, od koder prihaja vse dobro, pa tudi hudo. Božja beseda praznika svečnice nam to zelo jasno pove: "Očistil bo Levijeve sinove. Kakor zlato in srebro jih prečisti" (Mal 3,3). "Zato se je moral v vsem izenačiti z brati...v spravo za grehe ljudstva" (Hebr 2,17). Starši so prinesli Jezusa v tempelj, da bi izpolnili postavbo. Simeon je napovedal, da je Jezus "postavljen v padec in vstajenje mnogih v Izraelu in v znamenje, kateremu se bo nasprotovalo" (Lk 2,24).

Za naše prerojenje in vstajenje nam je Kristus podaril zakrament krsta, ki ga Katekizem katoliške Cerkve predstavi takole: "Sveti krst je temelj celotnega krščanskega življenja, velika vrata k življenju v Duhu in vrata, ki odpro dostop k drugim zakramentom. Po krstu se osvobodimo greha in se prerodimo v božje otroke; postanemo udje Kristusa in se včlenimo v Cerkve ter postanemo deležni pri njenem poslanstvu" (KKC 1213). Ta zakrament imenujemo tudi "kopel prerojenja in prenovljenja v Svetem Duhu" (Tit 3,5), ker uresničuje tisto rojstvo iz vode in Duha, brez katerega nihče "ne more priti v božje kraljestvo" (Jn 3,5).

Za prejem zakramenta krsta pa moramo biti pripravljeni. Ko hočemo zajeti vodo, je velika razlika, če jo zajamemo z vedrom ali z rešetom. Apostoli in njihovi sodelavci ponudijo krst samo tistim, ki verujejo v Jezusa Kristusa.

Ker pri nas večinoma podeljujemo krst otrokom, je potrebna vera staršev in botrov, pa tudi celotne krščanske skupnosti. Škofje zelo priporočamo, da daste otroke krstiti v domači župniji. Če pa bi imeli res tehtne razloge za krst drugod, naj se to zgodi z dovoljenjem domačega župnika. Zaradi zelo močnega vpliva razkristjanjenega okolja je potrebna temeljitejša priprava na vsaj treh srečanjih. Tudi po krstu naj se starši radi povezujejo z župnijskim občestvom in se vključujejo v skupine zakoncev. (Ta odstavek vsekakor velja za domače razmere. V izseljenstvu pa so razlogi dovolj tehtni, da se člani istega naroda in istega materinega jezika tudi že s krstom, če le mogoče, povezujejo s svojo narodno skupnostjo in slovensko cerkvijo. Op.ur.)

Posebno vprašanje predstavljajo botri, ki morajo biti praktični katoličani. Kako naj sicer zagotovijo, da bo otrok tudi krščansko vzgojen? Cerkveni očetje poudarjajo: "Samo tisti, ki je srečal kristjane z zrelo vero, bo lahko tudi sam postal odrasel v veri" (Janez Zlatousti). Pogosto zasledimo tudi misel: "Kristjani se ne rodimo, ampak postanemo."

Danes smo vsi poklicani, da nenehno oživljamo svoj krst. Že papež Pavel VI. je poudaril pomen kateheze oz. katehumenata za uvajanje v krščansko življenje, kakor je to delala prvotna Cerkve "Če pa

tega niso storili, naj opravijo pokrstni katehumenat, da bo njihov krst zaživel," pravi papež. Danes imamo veliko število krščenih, ki pa iz svojega krsta ne živijo. Zato je skupna naloga nas vseh, ki smo bili krščeni in poslušamo Božjo besedo, da tako oživimo svoj krst, da bomo iz njega lahko vsak trenutek tudi živeli.

Kristusovo življenje v nas je neizmeren dar, ki pa ga moramo varovati in plemenititi. Le tako bo postal temelj vsega našega delovanja in življenja. Apostol Pavel, ki je globoko doumel skrivnost Kristusove ljubezni, je zaklical: "Ne živim več jaz, ampak v meni živi Kristus!" (Gal 2,20) in na

drugem mestu: "Po Božji milosti sem to, kar sem" (1 Kor 15,10).

Bratje in sestre! Jezusovo darovanje v templju ali svečnica je tudi Marijin praznik. Marija sodeluje pri nadnaravnem rojstvu vsakega človeka. Ona je po obsenčenju Svetega Duha rodila Jezusa, glavo skrivnostnega telesa - Cerkve. Zvesta istemu Duhu "rodi" pri krstu tudi ude Cerkve. Zaupno se ozirajmo k njej, da bomo znova odkrili, kako lepo je biti kristjan in božji otrok.

Naj vas v vseh prizadevanjih za dobro spremlja blagoslov vsemogočnega Boga Očeta in Sina in Svetega Duha. Amen.

Vaši ŠKOFJE

POD KRIŽEM

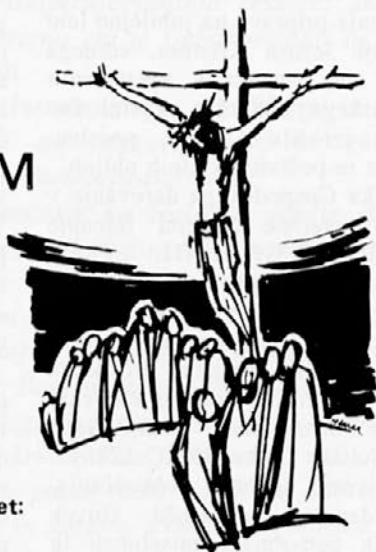
Marija je žalostna,
Marija trpi.

Njen Sin je na križu razpet:
velika je rana,
rdeča je kri.

Marija je žalostna,
Marijo boli.

Srce mu objelo že zadnjič je svet:
ljudje so hudobni,
vojak se smeji.

Marija je žalostna,
srce krvavi.

OTON BERKOPEC

POPRAVEK: Iz Kanade sem prejel pismo gospe Eme Pogačar, predsednice Slovensko-Kanadskega Sveta, v katerem omenja med drugim: "... Revija MISLI junija 1996 napačno omenja, da Vam je Slovensko-Kanadski Svet (organizator Slovenskega dneva) podaril nagrado; v resnici je to bila Hranilnica in Posojilnica SLOVENIJA. Prosim Vas bi, da to napako nekako popravite. Prav lepa Vam hvala!..." Napaka se je vrinila v tisk v moji odsotnosti in je niti po povratku iz Slovenije nisem opazil. Po prejemu pisma sem jo našel v lanski junjski številki na strani 154 in jo rad popravim. Hranilnici in Posojilnici pa se oproščam za neljubo pomoto. V prihodnji številki MISLI bom objavil tudi sliko plakete, na kateri je jasno povedano, kdo podeljuje nagrado (lanska meni je bila že trideseta). Pomota je verjetno nastala, ker sem nagrado prejel ob priliki Slovenskega dneva, katerega organizator je Slovensko-Kanadski Svet. — P. BAZILIJ

"Mlademu rodu
približati slovensko
zemljo, kulturo
in jezik."

Prof. Saša Ceferin,
Avstralija

DOBER DAN, SLOVENŠČINA!

To poročilo o letošnjem tečaju izseljenskih učiteljev je bilo objavljeno v tedniku "Družina". Zastopana je bila tudi Avstralija – podnaslov članka je vzet iz ust in srca naše viktorijske voditeljice slovenskega pouka. En vzrok več, da nas članek zanima. – Urednik

OB sprejemu, ki ga je učiteljicam slovenskega jezika med našimi rojaki v Avstraliji in Argentini, v četrtek, 23. januarja, v hotelu Slon v Ljubljani priredil državni sekretar za Slovence po svetu prof. dr. Peter Vencelj, je prof. Neda Vesel Dolenc v sklep svojega nagovora vključila besede velikega Slovenca, svetniškega moža ter vzornega vzgojitelja, škofa A. M. Slomška:

"Oj, ljubi in pošteni slovenski materin jezik, v katerem sem prvič klical svojo ljubeznivo mamo in dobrega ateja, v katerem so me moja mati učili spoznavati Boga, v katerem sem prvič častil svojega Stvarnika! Tebe hočem hvaležno spoštovati in ohraniti, za tvojo čast in lepoto skrbeti in želim, da kakor je bila moja prva beseda slovenska, tako naj bo slovenska tudi moja zadnja!"

Besede argentinske Slovenke so bile razveseljiv sklepni utrinek seminarja, ki se ga je udeležilo štirinajst učiteljic slovenskega jezika. Pred sprejemom - udeležila sta se ga tudi državna sekretarka mag. Teja Valenčič in veleposlanik RS v Argentini dr. Janez Žgajnar - so na tiskovni konferenci predstavili delo seminarja ter slovensko šolo med izseljenskimi otroki državni sekretar

Vencelj in profesorji Neda Vesel Dolenc in Marijan Loboda (Argentina) ter Saša Ceferin (Avstralija).

Kako je v daljni Avstraliji? - Največ naših rojakov je v Melbournu, Sydneyu in Adelaidi, vseh pa je od 20 do 25 tisoč. Povezujejo jih - poleg raznih srečanj - slovenske radijske oddaje, mesečnik Misli in štirinajstdnevnik Glas Slovenije. Med 40 jeziki, ki se poučujejo v Viktoriji, je tudi slovenski kot eden izmed 35 jezikov do maturitetne stopnje. Do lanskega leta je v Viktoriji pri maturi imelo slovenščino kot izbirni predmet 62 dijakov, v New South Walesu 145. Slovenski jezik s književnostjo je kot lektorat (redni in dopisni) tudi na univerzi Macquarie.

"Pouk slovenščine se nadaljuje v slovenskih klubih, v verskih središčih, na državni šoli," pravi prof. Ceferin. "Vendar je število v zadnjih letih vse nižje... V NSW je sedaj samo še en sobotni razred v državnju šoli, v Viktoriji samo še dva."

V Argentini je sedaj 550 učencev slovenskega jezika.

V velikem Buenos Airesu imajo otroci slovensko govorečih staršev pouk na šestih krajih. Šole so poimenovane po znamenitih Slovencih (Josip Jurčič, France Prešeren, Martin Slomšek, France Balantič,

Le kaj bi narodne
skupine po svetu
brez mladine?
Mladina podaljšuje
njih življenje . . .

Janez Ev. Krek, Gregorij Rožman, Friderik Baraga, Jakob Aljaž, sv. Ciril in Metod). Začetnik slovenskega šolstva v Argentini je bil Marko Bajuk. Po njem je dr. Kremžar poimenoval "Slovenski srednješolski tečaj", ki povezuje vse dijake Buenos Airesa. Društvo "Zedinjena Slovenija" je tečaj sprejelo v svoje območje kot avtonomno ustanovo.

Versko, kulturno in šolsko delo "je pričela duhovščina leta 1949", zatem pa še drugi. To delo je še danes živahno. Pestre so tudi občolske dejavnosti: gledališče, prireditve v čast škofu Slomšku in sv. Alojziju, pevski zbor, počitniške kolonije, literarni krožki.

"Naš cilj je doseči pri naših srednješolcih rast iz slovenskih korenin," je poudarila prof. Veselova. "Utrditi zvestobo do svojega rodu in skupne preteklosti, razvijati osebne darove v skladu s končnim smotrom, ki je - Bog."

V šolskem letu 1996 je "srednješolski tečaj" v

Buenos Airesu obiskovalo 100 dijakov, profesorski zbor pa je štel petnajst ljudi. Pri vsem delu - od začetka do danes - jih je vodila "ljubezen do resnice, do slovenstva in do mladine".

"Zavedamo se," je prof. Neda Vesel Dolenc sklenila svojo predstavitev, "da slovenski tečaj ne nadomesti prave slovenske gimnazije, saj je pouk le dvakrat ali trikrat na mesec. Res pa je, da nudi našim dijakom, ki obiskujejo argentinske učne zavode, vpogled v slovensko kulturo, iz katere je naš narod vedno črpal sokove za svojo duhovno rast."

Naši rojaki so raztreseni tudi po evropskih državah; v pouk slovenščine je tu vključenih 1360 otrok, poučuje jih 40 učiteljev in vzgojiteljev. Na univerzah osemnajstih držav sveta so lektorati slovenščine z 32 lektorji. Na univerzah v Sloveniji - ob pomoči države - študira 40 fantov in deklet, otrok naših izseljencev.

jz

RAZPIS DVEH ŠTIPENDIJ ZA AKADEMSKO LETO 1997

Slovenski Narodni Svet Viktorije Ink.

Odbor za študijski sklad Slovenskega narodnega sveta Viktorije vabi študente viktorijskih srednjih šol, univerz in slovenske kulturne delavce Viktorije, da se odzovejo razpisu štipendij za nadaljni študij. V akademskem letu 1997 sta razpisani dve štipendiji, vsaka v vsoti \$A 1.000.

Za prejem štipendije kandidat mora biti slovenskega rodu vsaj po enem svojih staršev.

Prednost bodo imeli študentje, ki

(a) študirajo oz. nameravajo študirati slovenski jezik, ali slovensko kulturo, ali kateri koli predmet z zvezi s Slovenijo;

(b) izredno nadarjeni študentje, ali pa študentje nujno potrebni finančne pomoči.

Štipendija je lahko tudi v pomoč za študij v Sloveniji.

Prošnja, pisana v slovenščini ali angleščini mora biti oddana do 1. marca 1997. Kandidat naj v njej navede razlog, zakaj naj bi bila prošnja uspešna.

Prošnji morajo biti priloženi:

(a) Curriculum vitae

(b) dve priporočilni pismi na splošno znanih oseb. Vsaj ena teh oseb mora biti znana odboru SNS.

Prošnjo s prilogami naslovite:

The Secretary

The Slovenian Scholarship Fund of Victoria

J. E. Paddle-Ledinek

151 Swanston St.

Lower Templestowe, Vic. 3107

Nadaljne informacije glede štipendije lahko dobite na telefonski številki 9850 3551 po sedmi uri zvečer.

NEPOZABNI RIMSKI DNEVI

SLOVENSKO romanje v Rim je imelo trojni namen: zahvalo za dar vere, ki sta jo vsemu svetu posredovala prvaka apostolov Peter in Pavel, zahvalo svetemu očetu za obisk Slovenije ob srečanju z njim ter množična prisotnost na Trgu sv. Petra ob osvetlitvi slovenskega božičnega drevesa.

Tridnevno romanje z avtobusom je bilo naporno, toda sleherna utrujenost je minila ob pogledu na skoraj štiri tisoč navdušenih slovenskih romarjev, ki so prihajali z vseh strani na določene kraje slovesnosti.

Že prvi dan, v petek 13. decembra, smo se zbrali pri skupni maši v cerkvi sv. Janeza Boska v rimskem predmestju. Prihod avtobusov - šestdeset jih je bilo - je vzbujal pri ljudeh radovednost. Z zanimanjem so spraševali, kdo smo in odkod. Odgovore so dobivali iz tisoč ust. Čeprav utrujeni od dolge poti in ogledov raznih zanimivosti večnega mesta, smo pri večerni maši navdušeno sodelovali pri petju in skupni molitvi s pravo romarsko potrpežljivostjo, pomešano s ponosom, da v takem številu zastopamo slovenski narod v italijanskem glavnem mestu. Maša, ki jo je daroval mariborski pomožni škof Smej ob somaševanju štirih škofov in nad štirideset duhovnikov, je bila v čast sveti Luciji.

Višek romanja je bil naslednji, sobotni dan, 14. decembra. Romarjem, ki so prispeli z avtobusi, so se pridružili še oni, ki so prišli z letali. Dan so zaznamovale tri osrednje slovesnosti: sveta maša v baziliki sv. Petra, srečanje s papežem in osvetlitev slovenskega božičnega drevesa na Trgu sv. Petra.

Sveto mašo v baziliki sv. Petra je ob somaševanju slovenskih škofov (Kramberger, Pirih, Uran, Smej), nuncija za Slovenijo nadškofa Edmonda Farhata in okrog stoštrideset slovenskih duhovnikov daroval vatikanski državni tajnik, kardinal Angelo Sodano, ki je vernike pozdravil v slovenščini. Pri maši je v latinščini pel ljubljanski stolni zbor Anton Foerster pod vodstvom prof. Jožeta Trošta. Zadonele pa so iz vseh grl navdušenih romarjev tudi pesmi v slovenščini.

Skupine narodnih noš so bile prava paša za oči drugih romarjev in radovednih turistov. Pri slovesni maši, poznejšem srečanju s papežem v avdienčni dvorani Pavla VI. in na prireditvi osvetlitve

Decembrskega slovenskega romanja v Rim – 13., 14. in 15. dec. 1996 – se je udeležila tudi trzaska Slovenka BERTA VREMEC. Rimske dneve je opisala v Zvonu, zupnijskem listu svoje fare in opis poslala tudi v Avstralijo. Prepričan sem, da ga bodo tudi narocniki MISLI z užitkom prebrali. – Urednik

slovenske smreke na Trgu sv. Petra, je bil prisoten tudi slovenski predsednik Milan Kučan z ženo in spremljevalci.

Ob dvanajstih je bilo v avdienčni dvorani papeža Pavla VI. srečanje s svetim očetom. Avdienca je bila samo za Slovence, saj je bila velika dvorana skoraj polna. Tu so se romarji - tudi s simboličnimi darovi - zahvalili papežu za njegov majski obisk Slovenije. Ob prihodu v dvorano so romarji slovesno sprejeli papeža s pesmijo "Tisoč let je že minilo" (prirejena je bila posebej za papežev obisk Slovenije. op.) ob spremljavi godbe na pihala. Sledili so pozdravi in govor mariborskega škofa Krambergerja, ministra Štera ter predstavnika mladih. Škof Kramberger je v govoru izrazil globoko upanje, da bomo Slovenci končno le dobili svojega svetnika - Antona Martina Slomška. To njegovo željo je z bučnim aplavzom potrdila vsa dvorana. Posebno slovesno je papež pozdravil pevski zbor Anton Foerster, ko je ob spremljavi orkestra na pihala mogočno zapel pesem: "Ti si Peter Skala". Temu so sledili še drugi nastopi. Nato je vse prisotne v slovenščini nagovoril sveti oče, ki je spet ponovil svoje navdušenje nad obiskom v Sloveniji. Vse so močno prevzele njegove prošnje, naj bi bili Slovenci vedno složni in enotni. Slovenijo je označil kot znamenito deželo v srcu Evrope. Kot zamejska Slovenka sem srečanje s papežem doživljala z enakim občutkom kakor takrat, ko smo ga s pesmijo pozdravili v Postojni: z občutkom sreče in ponosa.

Avdienca s papežem se je zavlekla preko določenega časa. Po papeževem blagoslovu smo v dvorani z burnim ploskanjem in pesmijo "Marija skozi življenje" spremljali njegov odhod.

Ob obelisku sredi Trga sv. Petra pred baziliko je stala lepa in mogočna smreka, ki je predstavljala

lepote slovenske dežele. Krasilo jo je nad 200 velikih šopkov iz oblancev, izdelek slovenske družine. Prav tako so krasili slovenski izdelki domače in umetnostne obrti vse ostale slovenske smreke za božič 1996 v Vatikanu: božično drevo v avdienci dvorani Pavla VI. je ozaljšano s slovenskimi čipkami v steklu, v zasebnih papeževih prostorih je smreka s lončenimi obeski in figurami živali iz ribniškega konca, lectove figure pa bodo občudovali na vseh smrečicah v vatikanskih uradih.

Pred osvetlitvijo božičnega drevesa na Trgu sv. Petra sem stopila v bližnjo trgovino. Spraševali so me o vsem in vseh. Uslužbenka je izrazila željo, naj sporočim organizatorjem in romarjem, da je slovenska smreka, ki letos krasi Trg sv. Petra, najlepša od vseh, ki so jih dosedaj imeli.

Kmalu po četrti popoldanski uri smo bili vsi na Trgu. Nestrpno smo pričakovali prižig lučk na smreki. Osvetlitev je bila povezana s prireditvijo in kulturnim sporedom pod naslovom "Slovenija, znamenita dežela v srcu Evrope". Pred to slovesnostjo so v vatikanskih vrtovih zasadili

(drevesce je položil v izkopano zemljo Jože Osterc, minister za kmetijstvo RS) slovensko bukev iz Prekmurja. Smreka za Trg sv. Petra pa je bila posekana pri Slovenski vasi v bližini Kočevja. Zanimivost je: smreka je prav toliko stara kot sveti oče - 76 let. Visoka je 28 metrov in tehta 4,200 kilogramov. Ko sem jo opazovala, sem z zadovoljstvom ugotovila, kako bo s svojo lepoto dostojno pričala o podobi dežele, od koder je prišla sem v večno mesto, da jo bodo v božičnem času stotisoči romarjev občudovali.

A povrnimo se k prireditvi! Kmalu po četrti popoldanski uri, po igranju vatikanske in slovenske himne, je šestletna deklica v narodni noši, vnukinja slovenskega veleposlanika pri Svetem sedežu dr. Faleža, pritisnila na električni gumb. Razsvetljeno smreko je pozdravilo bučno ploskanje ogromne zbrane množice, ki je s tem izkazala svoje veselje. V istem hipu so se prižgale tudi luči v papeževi delovni sobi, ki so ostale prižgane ves čas prireditve. Svetloba, ki je sijala iz oken, je simbolično povezovala množico romarjev s svetim očetom.

Spored slavlja na Trgu je bil prijeten in pester: glasba, petje in plesi. Spregovorili so veleposlanik dr. Štefan Falež, predsednik slovenske države Milan Kučan, kardinal Jose Castillo Lara, ki je zastopal Sveti sedež, in ljubljanski pomožni škof Lojze Uran. Slednji je s svojo sproščenostjo in nasmejanostjo popolnoma prevzel množice, saj sta iz njegovega obraza izžarevali sreča in ponos nad dogodkom, ki je tako čudovito prikazal in obeležil slovensko zemljo in slovenski narod. Umetni ognji s svetlobnim napisom "Hvala ti, sveti oče!" so zaključili sobotni dan. Bil je naporen, toda poln lepih doživetij. Isti večer je ljubljanski stolni zbor Anton Foerster imel tudi samostojen koncert v cerkvi sv. Ignacija, ki je zelo lepo uspel.

Zahvaliti se moramo Bogu tudi za lepo vreme, ki je po svoje pripomoglo, da se je vse tako lepo izteklo.

V nedeljo 15. decembra je bilo lepo in sončno. Po jutranjih ogledih še ostalih rimskih zanimivosti smo imeli skupno poslovilno mašo v baziliki sv. Pavla izven mestnega obzidja.

Tridnevno romanje je napravilo name zelo globok vtis. Res škoda, da se mu slovenska zamejska Cerkev ni pridružila. To je bil velik in nepozaben dogodek, ki nam je nudil izredna doživetja. Bili so to enkratni trenutki, saj smo Slovenci s svojo prisotnostjo sporočili vsemu svetu, da smo narod z bogato zgodovino in bogato kulturo.

BERTA VREMEC

Mogočna slovenska smreka - božično drevo 1996

na Trgu sv. Petra v Vatikanu. Že čez dan je čudovita, v temi pa zažari v stoterih lučkah...

Due materi

IVAN PREGELJ

JUŽNO sonce je žgalo na zemljo, da je umirala trava po livadah in je bila vsa okolica kakor požgana in opustošena. Ni bilo oblaka na nebu, nad vso Sveto deželo se je vzpenjalo sinje nebo, razbeljeno od žarkov poletnega sonca je viselo nad zemljo kakor velik, žareč ogenj.

Na cesti, ki je vodila iz Nazareta v Jeruzalem, je hodilo dvoje potnikov, mož in žena; bila sta utrujena in izmučena od pota. Zaman se je oziral mož po blagodejni senci, ki je ni bilo.

"Tako sva potovala tedaj, ko je Herod dvignil roko nad betlehemskimi otročki," je dejal mož.

Žena ni odvrnila ničesar, suhi ustnici sta šepetali tiho molitev. V tem se je pokazalo pred njima tihodivje. Pogled na bele hiše je vzdramil ženo iz sanj. Dolgo se strmela na mesto, potem pa je dejala tiho: "Jožef, ali misliš, da ga najdeva?"

"Gotovo ga najdeva, ali naju ni vleklo srce ravno na to pot? Gotovo ga najdeva, Marija."

Potnika sta pospešila korake.

Nasproti jima je prihajala žena. Jokala je in vsa potrta je bila videti. Zasmilila se je Mariji in ko sta se srečali, jo je vprašala: "Zakaj jočeš, žena?"

"Kako naj bi ne jokala," je odvrnila žena, "imela sem sina, ki sem ga ljubila in je bil veselje mojih dni. Sinoči pa je izginil. Ne vem, ali so ga raztrgale zveri, ali so ga ubili hudobni ljudje. Zdaj ga iščem in ne najdem ga."

Mariji sta se zasvetili v očeh dve solzi in dejala je: "Tudi jaz sem izgubila sina in ga iščem."

Žena je spet zajokala, potem pa začela pripovedovati: "Bila sem v mestu in povpraševala in iskala. Šla sem v tempelj in videla sem tam mladeniča sredi pismoukov in duhovnikov. Govoril je o vsem, kar je pisano v postavi in učenih duhovniki so se mu čudili. Jaz pa sem se spomnila svojega otroka in začela jokati. Tedaj me je pogledal oni mladenič in dejal: 'Ne joči, žena. Videla boš svojega sina v velikem ponižanju. Toda tvoje srce naj ne obupa, ker pred Bogom bo dosegel milost.' - In zdaj premišljam te besede, a jih ne razumem."

"On je, on," je ponovila kakor v sanjah Marija, in obraz se ji je zasvetil. Obrnila se je k ženi in rekla: "Kar je govoril, je govoril prav. Vrni se domov in ne joči več!"

Žena je odšla domov, Marija in Jožef pa sta šla v mesto Jeruzalem in stopila v tempelj. Tam je sedel Marijin in Jožefov sin in učil pismouke in pismarje.

"Sin, zakaj si nama to storil? Glej, oče in jaz sva te iskala v veliki skrbi!"

In jima je odvrnil: "Čemu sta me iskala? Ali ne vesta, da moram biti v tem, kar je mojega Očeta?"

Vsi trije so se vrnili v Galilejo. Ko so potovali tja, je Marija povedala sinu, kako je zvedela o njem od žene, ki se ji je bil izginil sin. Sin človekov je odgovoril: "Ali veš, kdo bo njen sin?"

"Ne vem!"

"Ropar bo in morilec in sramotne smrti bo umrl. A pred mojim Očetom bo dosegel usmiljenje."

"Ali ni mogoče drugače?" je vprašala Marija in proseče pogledala svojega sina. Ta pa je dvignil oči k nebu in rekel: "Sam si bo kriv svoje usode, a materina molitev mu bo izprosila usmiljenje."

Marija je molčala in molila.

+ + +

Šum in vrvenje. Noč je padla na zemljo. Ljudstvo je oblegalo kraj smrtne obsodbe, slišijo se plahi kriki in glasovi strahu. Medel sij pada na troje križev, na telesa, ki vise na njih. Pod njimi stoje žene in možje, prevzeti od strahu in žalosti. Marija je stala v neizmerni bolečini pod križem svojega sina. Tik ob desnem križu pa je slonela druga žena; njene oči iščejo v višini sinovih pogledov.

Dve materi, ki jima umirata sinova na znamenju sramote. Roparjeva mati je uprla oko v Marijin obraz in je spoznala v njej ono ženo, katero je srečala predavnimi leti na cesti. Dvignila je pogled k njej in glej, čudno drhtenje se jo je polotilo.

Ali ta na srednjem križu ni oni, ki je sedel sredi pismoukov in jo je tolažil, ko mu je potožila zaradi sina: "Videla boš svojega sina v velikem ponižanju."? Da, on je takrat govoril resnico: njen sin sedaj umira na sramotnem križu. Kdo pa je ta, čigar oči vidijo v prihodnost?

"Če si Sin božji, stopi s križa!" so vpile v daljavi podivjane tolpe. "Sin božji" - ta beseda zveni zapuščeni materi v ušesih, v srcu. Njene oči iščejo Nazarečanove poglede. Zdaj se ji zdi, da je

pogledal nanjo.

"Sin moj!" je kriknila mati in objela križ, na katerem se v bolečinah zvija njen sin. "Čuj me,

poslušaj glas matere, usmili se moje bolečine! Pogledj, tvoj Bog umira ob tebi - prosi ga, da ti odpusti tvoje grehe..."

Ropar je strmel v mater in v duši se mu je nekaj zganilo. Slišal je divje kletvice levega razbojnika in nekaj ga je sililo, da pretrga molk. Že se je obrnil z zaupanjem do umirajočega božjega Sina in že je takoj zatem slišal Odrešenikove besede, ki so mu obljubljale, da bo še danes z njim v raj.

Pod križem je vztrepetala mati. Slišala je besede z obljubo zveličanja in veselje je spreletelo njeno srce. Trepetajoča po vsem telesu se je približala Mariji, se sklonila k njej in ji začela poljubljati noge.

"Blagoslovljena med ženami, Odrešenikova mati," je šepetala žena. Srce ji je bilo polno gorja, a tudi polno upanja; zdelo se ji je, da mora umreti.

Ko pa se je božjemu Sinu nagnila glava, se je iz prsi obeh mater izvil vzdih nepopisne bolečine.

Znamke

so zares zanimive. Ni treba biti ravno zbiratelj znamk, pa vendar vsako novo znamko človek z zanimanjem pogleda in preceni – ne po tem, koliko je vredna na pošti, ampak po njeni vsebini. Vsaka je zgovorna na svoj način.

Dne 21. januarja letos so izšle v Ljubljani štiri nove znamke. Najprej se ustavimo pri dveh znamkah, ki predstavljajo stoletno tradicijo mask v Cerknem na Primorskem. "Lavfarji" so jim rekli in jim še rečejo, četudi bi jih skoraj ne bilo več. Po prvi svetovni vojni je Cerknjo pripadlo Italiji in mnogo slovenskih šeg je bilo opuščeni. Med drugo pa je Cerknjo doživelo več bombnih napadov in razdejanje, ki je uničilo domala vse starodavne pustne kostume. Zdaj to starodavno folklorno tradicijo spet oživljajo.

Na tretji znamki je ovekovečen Snežnik, najvišji vrh našega Krasa (1796 m). V rimski dobi so ga imenovali Mons Albius. Tudi Valvasor ga omenja kot izredno razgledno točko, ki se dviga iz "divje goščave" – to danes seveda ne drži več – in ti pokaže neizmerne daljave. Snežnik je posebno ljub našim primorskim rojakom, ki jih je tudi v Avstraliji veliko.

Četrta znamka pa je "Znamka ljubezni" in predstavlja boga Erosa iz grške mitologije. K izdaji znamke je gotovo vplival Valentine's Day, moderni praznik ljubezni novega sveta, ki ga 14. februarja slavi tudi Avstralija. To potrjuje dejstvo, da v napisu SLOVENIJA na znamki izstopajo črke LOVE – angleška beseda za ljubezen.

Gospa Mauri
Vodopivec
iskrena hvala
za poslano!

POGLED NAZAJ je vedno na mestu na prelomnici časa, ko se staro leto poslavlja in nastopa novo. - Advent in božič smo kar lepo preživeli brez posebnih zapletljivost. Opravil sem vse običajne službe božje okrog praznikov, čeprav sem bil sam. Edino, kar je odpadlo, je bila novoletna maša v Canberri, ki je sicer običajno vsako leto.

Čas okrog božiča in novega leta pa je bil že v znamenju poslavljanja od naših dveh sester. Mogočen finale našega mešanega zbora pod taktirko sestre Francke je bila slovesna polnočnica: zbor je izvajal skladbo Jakuba Jana Ryba. Morda je bilo predvajanje nekoliko predolgo, vendar pa je brezhibno petje zbora kot solistov imelo polno pozornost navzočih. Nekdo je dejal, da ga je petje tako navdušilo, da je ob koncu hotel iti na oder in čestitati dirigentki s. Francki, pevcem, solistom in pianistu.

PA NAJ SLEDI še vesela novica: Nismo daleč od datuma, ko bosta v Sydneyu spet dva patra. Saj tu je za enkrat največja potreba po dveh duhovnikih: poleg postojank v N.S.W. imamo na skrbi tudi A.C.T. in Queensland. Novoprihajajoči pater **METOD OGOREVC** je bil rojen v Št. Vidu nad Ljubljano leta 1965. V frančiškanski red je vstopil leta 1985, po letu noviciata napravil začasne obljube, leta 1990 pa se je s slovesnimi obljubami zavezal vse življenje služiti v redu sv. Frančiška. Dne 29. junija 1992 je prejel mašniško posvečenje - torej bo letos v juniju med nami praznoval petletnico mašništva. Že kot novomašnik se je odločil za delo med Slovenci v Avstraliji. Predstojniki so ga poslali najprej za eno leto v ZDA, kjer se je učil angleščine. Nedavno se je vrnil, po duhovnih vajah pa bo ob koncu februarja prišel med nas. Ga že težko pričakujemo. Že zdaj mu želimo obilo božjega blagoslova pri delu med nami. P. Metod, dobrodošel!

ISKRENA ZAHVALA vsem našim sodelavcem pri službah božjih in drugih dejavnostih. To so naši pevci, bralci, oltarni strežniki, čistilci naših prostorov, kosci trave in še bi lahko našteval. Prav tako hvala vsem, ki nam prinašate razno zelenjavo, sadje in podobno za našo kuhinjo. Mnogi ste nam poslali božične in novoletne čestitke, darovali za vzdrževanje našega verskega središča. Vaša pomoč in vaše razumevanje nam dajeta zaupanje, da bomo zmogli vse finančne obveznosti našega središča. Tudi tisti, ki molite za zadeve našega središča, za duhovnike, za sestre, za bolnike, opravljate zelo koristno delo. Tu naj omenim našo molitveno

Misli, Jan. - Febr. 1997

SV. RAFAEL SYDNEY

*Fr. Valerian Jenko, O. F. M.,
St. Raphael Slovene Mission,
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W. 2160
(P.O. Box 280, Merrylands, N.S.W. 2160)
Tel.: (02) 9637 7147 Fax: (02) 9682 7692*

skupino Srca Jezusovega, ki se sestaja v naši cerkvi sleherni četrtek k skupni molitvi. Prosim, vztrajajte in še drugi se pridružite!

POSTNI ČAS bo že v svojem teku, ko boste brali te vrstice. To je čas zatajevanja, ko vadimo naše čute, da se znajo odločiti za dobro. Nekateri so mnenja, da posta ni več, vendar temu ni tako. Pač pa Cerkev prepušča posamezniku, da si sam izbere vrsto posta, ki ustreza njegovemu življenjskemu stanju. Tako je npr. vsak petek v letu še vedno spokorni dan. Stari način je, da se zdržimo ta dan mesnih jedi. Za tiste, ki imajo radi morsko hrano, pa zdržek od mesa, ki ga nadomesti riba, sploh ni post. Zdaj imajo na izbiro druge oblike posta: da se ta dan odpovedo zabavi, obiščejo bolnika, morda udeležijo svete maše. Priporoča se tudi branje svetega pisma ali kako drugo nabožno branje. Predvsem pa ne pozabimo na veliki petek, ki je letos že 28. marca. Ta dan nas spominja na največjo tragedijo človeštva, ko je božji Sin umiral na križu, da je s tem izmil grehe sveta.

**PATER
METOD
OGOREVC,
O.F.M.**

PROJECT COMPASSION postna akcija je vsem znana, prav tako njeni šparovčki. Ta akcija je tudi eden številnih načinov, kako opravljamo pokoro v postnem času, obenem pa s pritrgovanjem od svojega obilja pomagamo bratom in sestram v nerazvitih krajih sveta, ki živijo ob pomanjkanju hrane in primernega stanovanja, higienskih ter zdravstvenih pripomočkov, za nas samo po sebi umevnih. - Zato si za letošnji post le prekrbite šparovček akcije Project Compassion ter ga postavite na vidno mesto v kuhinji ali obednici. Tudi otrokom ga poskrbite ter jih spodbujajte, naj se odpovedo nepotrebnim sladkarijam in igračam, s prihrankom v šparovček pa pomagajo svojim sovrstnikom v revnih deželah.

SREČANJE bolnikov in upokojencev bo v četrtek 20. marca. Ob 10.30 bomo imeli sveto mašo, sledilo bo srečanje in kosilo v dvorani. Prireja ga zopet naša molitvena skupina Srca Jezusovega. Pomislite na osamljene rojake po hišah in domovih za onemogle ter jim preskrbite prevoz na to prireditev našega središča.

MARIJIN KIP, ki roma po vsej Avstraliji in ga tudi mi že poznamo, bo v naši cerkvi od 20. februarja do 6. marca. Ob vsakem obisku naše cerkve prosite Fatimsko Mater božjo za naš narod, za naše bolnike, za naše ostarele in našo mladino. Prosim jo za razumevanje v naših družinah ter naših skupnostih, kakor tudi za naše državne voditelje tukaj in v rodni domovini Sloveniji.

NAŠI BOLNIKI po svojih domovih in domovih za onemogle - naj bodo deležbi posebne pozornosti. So primeri, ko je taka oseba sama v hiši, a bolna, morda z roko ali nogo v mavcu. Krajevna bolniška sestra jo sicer obišče, če je bila obveščena. Vendar te rojake, ki jih je vedno več, tudi mi radi obiskujemo ter jim pomagajmo po svojih močeh. Tudi če ima bolnik svojce, ki zanj skrbijo, obiske navadno zelo ceni. Z obiskom damo tudi vsaj malo moralne opore svojcem bolnika. Vendar upoštevajmo pri trajanju obiska bolnikovo stanje, njegove potrebe in družinske razmere.

Naši bolniki so naša skrb. Vsaka skupnost je vredna toliko, kolikor zna poskrbeti za svoje bolnike in zapuščene.

NAŠ MEŠANI ZBOR bo odslej imel pevske vaje ob četrtkih ob pol osmih zvečer. Lepo vabimo vse člane zbora, da se potrudijo in tedenske vaje redno udeležujejo. Tako bo petje uspevalo tudi po odhodu sestre Francke. Hvala Bogu, da imamo

spodobne rojake, ki so pripravljene nadaljevati delo, pri katerem je bila sestra Francka tako zavzeta in požrtvovalna.

PRIPRAVA na prvo sveto obhajilo. Starše vsaj osem let starih otrok, ki bi želeli pripravo in prejem prvega obhajila pri nas, prosimo, da prijavijo otroke najkasneje do konca februarja. Če bo dovolj prijav, bomo organizirali pouk. V nasprotnem primeru, če otrok ne bo dovolj, pa poskrbite v svoji krajevni župniji za otroka pripravo na prejem zakramenta sv. obhajila in spovedi.

SLOMŠKOVA ŠOLA se je pri nas začela en teden po normalni šoli. Vodita jo Zlatka Ponedelak in Kristina Šuber. Hvaležni smo jima, da bosta nadaljevali s šolo po odhodu sestre Francke. Starše prosimo, da redno in pravočasno pripeljejo otroke k pouku, ki je ob isti uri kot v prejšnja leta: ob dveh popoldne ob sobotah. Važno je tudi, da starši doma pomagajo otroku pri domači nalogi ter se zanimajo za otrokovo učenje materinskega jezika.

NOVA MOLITVENA SKUPINA se je nedavno osnovala v Canberri pod vodstvom Zinke Černe. K molitvi se zbirajo ob ponedeljkih ob desetih dopoldne (maša je ob 9.30); za tiste, ki ne morejo priti dopoldne, pa je prilika tudi ob 6.30 zvečer. Kraj je: cerkev sv. Tomaža Apostola, Bodington Crescent, Kambah. Canberrijski rojaki, pridružite se skupini, kadar vam čas dopušča! Mislim, da ni vredno poudarjati, kako potrebna je molitev za posameznika, za vso družino in za vsako skupnost. Kdor je že v pokoju in nima posebnih obveznosti, naj se odzove vabilu in pride k molitvi! Prepričan sem, da bo to zanj najbolje in najlepše porabljen čas.

KRSTA - Corey Victoria Bratuša, Cobar, NSW. Oče John, mati Donna Marie r. Rockley. Botra sta bila Bernard in Kathryn Bratuša. - Sv. Rafael, Merrylands, dne 21. decembra 1996.

Matthew Stephen Ventrella, Fairfield West, NSW. Oče Steve, mati Zdenka r. Joželj. Botra sta bila John in Anna Collins. - Sv. Rafael, Merrylands, dne 22. decembra 1996.

Novokrščenima malčkoma in seveda staršem naše iskrene čestitke!

POKOJNI. - V ponedeljek 6. januarja letos je v Prince Alfred Hospitalu umrl ANTON LOGAR, ki je živel v Condell Parku. Rojen je bil v Bujah pri Postojni 8. januarja 1920. Poleg žene Agate zapuščala hčerko Edith por. Stanišič-Logar. Pokojnik je bil

pred leti član Triglavskega moškega pevskega zbora, ki ga je vodil Boris Sedlbauer. Dve leti in pol je bolehal za rakom na žolčnem kanalu. Do upokojitve je bil zaposlen pri podjetju Malečko v Yennori. - Slovo od pokojnega Antona je bilo v Labor pogrebem podjetju v Bankstownu v petek 10. januarja. Sledila je upepelitev v krematoriju v Rookwoodu.

V petek 31. januarja je v sydneyskem okraju Windsor umrl IVAN DOBAJ, ki je živel z družino v Blacktownu. Luč sveta je zagledal 15. maja 1934 v vasi Kaplja ob Dravi kot sin Mihaela in Ane r. Vranjek. Po poroki z Amalijo Šmigoc, ki je porodu iz Leskovca pri Ptujju, sta živela v Selnici ob Dravi. Ivan se je izučil za ključavničarja. V Avstraliji je bil zaposlen v železniških delavnicah v Choolori, NSW. Od leta 1992 je bolehal na srcu. Kljub bolezni pa je bil vedno vedrega značaja in je rad zahajal v domačo družbo, da se je poveselil s prijatelji. - Pogrebno mašo za pokoj Ivanove duše smo imeli v Merrylandsu v sredo 5. februarja. Nato smo ga spremili na novi del našega pokopališča v Rookwoodu. Poleg žene Amalije zapušča tudi sinove Franja, Zdravka in Dominika.

V soboto 1. februarja pa je v Prince Alfred Hospitalu umrl RUDOLF FRANKOVIČ, ki je bil rojen 26. marca 1910 v Lokvah na Krasu. V Avstralijo je prišel že pred mnogimi leti. Rudi je

povabil v Avstralijo vdovo Matildo Tomažin r. Nedok, s katero je potem kmalu tudi poročil. Matilda je po rodu iz Bučevcev pri Ljutomeru in je že pokojna: umrla je v isti bolnišnici kot zdaj Rudi dne 24. julija 1991. - Pokojnik je zadnji čas bolehal na srcu in je moral večkrat v bolnišnico, skrbeli pa so zanj v Marcellin Nursin Home v Marrickville. Ponovno je moral v bolnišnico za letošnji Australia Day. V ponedeljek 27. januarja sem mu podelil sveto maziljenje in drugi dan se je počutil nekoliko boljše, ni pa mogel govoriti. Naslednje dni se je boril za življenje in končno v soboto 1. februarja podlegel. - Pogrebna maša je bila v naši cerkvi v torek 4. februarja, nato smo Rudijeve zemske ostanke položili k počitku na novem delu našega pokopališča v Rookwoodu. Zapušča pranečake Branka, Ludvika, Borisa in Bruna.

Iskreno sožalje vsem sorodnikom omenjenih pokojnikov. Naj jim bo Bog Sveti Duh uteha ob izgubi domačih!

MOJA MAMA, Katarina Jenko r. Narobe, se je v ponedeljek 3. februarja v opoldanskih urah preselila v boljše in lepše življenje. Umrla je na svojem domu v Šiški v Ljubljani. Dosegla je starost sto let in skoraj tri mesece. Bog plačaj vsem, ki ste mi izrekli sožalje ob materini smrti, hvala vsem za molitve in darove za svete maše za pokoj njene duše. R.I.P.

P. VALERIJAN

Sredi Ljubljane
- ob Ljubljanici

IZPOD TRIGLAVA

LUČ MIRU je pred zadnjim božičem že šestič pomerala tudi v Slovenijo. "Luč miru" prižge otrok v votlini božjega rojstva v Betlehemu, ob tam pa jo kot simbol miru in povezanosti ponese po vsem svetu. Avstrijski skavti so jo 15. decembra ponesli v Maribor, kjer so jo na železniški postaji prevzeli slovenski skavti. Odnegli so jo v stolnico na Slomškov grob in s slovesno mašo zaključili svoje pričakovanje. S Slomškovega groba so odhajali plamenčki, prižgani pri "Luči miru", po vsej Sloveniji. Ljubljana je pričakala "Luč miru" še isti dan pred Magistratom.

DR. ALOJZIJ ŠUŠTAR, ljubljanski nadškof in metropolit in član Evropske akademije znanosti in umetnosti, je postal ob priliki svoje zlate maše častni doktor Univerze v Mariboru. Častni doktorat mu je podelil dne 12. decembra rektor Univerze v Mariboru dr. Ludvik Toplak za njegove "velike znanstvene dosežke, zasluge pri osamosvojitvi Slovenije, za uresničevanje humanih odnosov v slovenski družbi, razvoj humanističnega študija v Mariboru, uspešno predstavitev slovenske znanosti, kulture, umetnosti in slovenske države v svetu".

Avstrijski veleposlanik v Ljubljani dr. Gerhard Wagner pa je 6. januarja v čast dr. Šuštarju priredil sprejem, na katerem je razglasil odločitev avstrijskega zveznega predsednika dr. Thomasa Klestila, ki je ljubljanskemu nadškofu za njegove življenjske zasluge podelil visoko avstrijsko odlikovanje.

PRED DVESTO LETI, na dan četrtega januarja, je začel izhajati v Ljubljani prvi slovenski časopis LUBLANSKE NOVIZE. Njihov izdajatelj je bil tiskar Eger, urednik pa duhovnik in pesnik

Valentin Vodnik. V različnih časovnih presledkih so Novice izhajale do leta 1800. Dan njihovega izhajanja lahko imenujemo tudi začetek slovenskega časnikarstva.

NA BREZJAH so v želji, da trajno zabeležijo obisk Janeza Pavla II., postavili pred baziliko Marije Pomagaj spomenik. V bronu je upodobljen papež v nadnaravni velikosti (2,55 m). Kip je delo akademskega kiparja Staneta Kolmana, odkrili in blagoslovili pa so ga 24. novembra.

Letos bodo Brezje, naša narodna božja pot, slavile kar tri jubileje: 50-letnico vrnitve Marije Pomagaj iz begunstva, 90-letnico kronanja milostne podobe in pa stoletnico, kar so frančiškani na škofovo željo postali varuhi brezjanskega svetišča.

KRIVICE se počasi le popravljajo. Žal vse ne pridejo na vrsto takoj, a čas je najstrožji razsojevalec. Pravica pa slej ko prej le pride na dan. Tako se je končno popravila krivica, ki je bila storjena trem članom Slovenske akademije znanosti in umetnosti: katoliška filozofa **Aleša Ušeničnik** in **Franca Vebra** ter pravnik **Leonida Pitamica** je v juniju 1948 Prezidijski Ljudske skupščine Ljudske republike Slovenije enostavno zbrisal iz seznama akademikov. Razlogi za to niso bili nikoli pojasnjeni - bili so pač zgolj političnega značaja.

Sredi decembra so člani Akademije soglasno sklenili, da vse tri zaslužne člane, zdaj že pokojne, posmrtno rehabilitirajo. Ponovno so prišli na seznam članov SAZU - pravici je bilo zadoščeno.

Žal v naši rodni domovini še veliko starih krivic čaka, da jih oblasti priznajo in tudi popravijo.

PRAV po revolucionarnih metodah je Okrožno sodišče v Ljubljani pod predsedstvom sodnice Vesne Žalik in okrožnih sodnic Darje Novak-Kajšek in Alenke Grosek zavrnilo zahtevo po obnovi postopka zoper ljubljanskega škofa dr. Gregorija Rožmana. To zahtevo je vložil (že ob koncu leta 1995) generalni javni tožilec na podlagi zgodovinske študije dveh zgodovinarjev. Odklonilni sklep je bil

SLOVENIAN FUNERAL SERVICE

Funerals of Distinction

A F D A

Tel: 724 5408

17 Railway Parade, Fairfield, 2165

Fax: 728 2253

Sydneyskim Slovincem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri, A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozih pokojnih.

sprejet na seji 25. septembra, Državno tožilstvo pa je dobilo sklep v roke šele 30. decembra, ko je bilo samo še štiri dni časa za pritožbo. Očitno je nekdo želel, da bi pošta zastala med božično in novoletno želel, da bi pošta zastala med božično in novoletno ter bi rok za pritožbo potekel. Ravnanje spominja na znane metode iz polpreteklega časa enoumja, ki se v demokratični družbi res ne bi smele ponavljati.

Vseeno upajmo, da bo tudi v tem primeru čas prinesel svoje ter bo končno velikemu narodnjaku škofu Rožmanu vrnjena čast, ki mu je bila z lažmi in podtikanjem tako krivično odvzeta ter potrjena s krivično obsodbo.

KADILCEV ima dvamilijonska Slovenija še vedno precej: 600.000 ljudi, zlasti mladina, kadi kljub resnim opozorilom in dejstvu, da umre za pljučnim rakom vsako leto 3.500 prebivalcev Slovenije. Vlada se trudi po svoje, a morda ne dovolj. Zakon o omejevanju uporabe tobaknih izdelkov je strog, a ga povsod ne izvajajo. Celo po bolnišnicah in ambulantah ter v šolah posamezni uslužbenci še vedno kadijo, četudi zakon določa za kršilce visoke kazni.

Od Novega leta dalje bodo v Sloveniji prodajali le še cigarete, ki bodo vsebovale 15 miligramov katrana na cigareto, s prvim julijem 1998 pa bodo morale cigarete vsebovati manj kot 12 miligramov katrana. Po zakonu mora biti vsak zavojček cigaret tudi opremljen z opozorilom, da nikotin škoduje zdravju.

ZADNJE VOLITVE v RS nas v dneh, ko to pišem, še vedno drže v kleščah, kaj se bo končno izcimilo pametnega za mlado državo. Toliko dni po volitvah, pa še ni vlade. Drnovšek jo je sestavil, parlament pa jo je s pametnimi utemeljitvami odklonil. Šlo je za en sam glas, za katerega je bil Drnovšek prepričan, da ga bo dobil, pa ga ni. Pomladne stranke so nastopile enotno in pokazale, kaj z enotnostjo lahko dosežejo. Drnovšek je pogorel in je moral obljubiti, da bo v teku desetih dni sestavil novo, bolj demokratično listo ministrov. Ko boste to brali, bo deset dni mimo in nova vlada morda sprejeta - vseeno malo drugačna in morda le za kanček bolj demokratična kakor pa ob prvi Drnovškovi izbiri.

Čas je že, da se Slovenija zave, da demokracije ni mogoče graditi na starih socialističnih temeljih in po metodah ter smernicah, ki jih je v polpretekli dobi narekovala diktatura.

TRST je dobil naslednika pokojnemu tržaškemu škofu Lorenzu Bellomiju. Novi škof je **msgr. Eugenio Ravignani**, ki je bil doslej škof v škofiji

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

LUCIANO VERGA & SONS
ALDO and JOE
MEMORIALS P/L

10 BANCELL STREET,
CAMPBELLFIELD, VIC. 3061

Tel.:
359 1179
A.H.: 470 4095

Vsa
dela so
pod garancijo!

Vittorio Veneto pri Benetkah. Rodil se je pred štiridesetimi leti v Pulju, v duhovnika posvečen leta 1955, škof pa od leta 1983.

Novi škof je obljubil, da prihaja za vse tržaške vernike in hoče po poti, ki jo je začrtal pokojni škof Bellomi. Slovenske vernike je po slovenskem programu na RAI v Trstu in radiu Trst A nagovoril v lepi slovenščini.

ZANIMANJE za proučevanje starih matičnih knjig je v zadnjem času v Sloveniji zelo poraslo. Kljub predpisanemu načinu zapisovanja krstov, porok in smrti, lahko iz knjig razberemo marsikaj zanimivega. Tako npr. v mariborskih matičnih knjigah za sedemnajsto stoletje najdemo kar 111 različnih poklicev. Za nekoga to ne pomeni nič, za zgodovinarja pa veliko.

Večino starih krajevnih rojstnih, poročnih in pokopnih knjig hrani mariborski Škofijski arhiv. Nekatere so še iz šestnajstega stoletja. Nedavno so bile v ogled na razstavi najstarejših matičnih knjig, ki jo je pripravil mariborski Pokrajinski muzej v mariborskem gradu. Odprl jo je mariborski škof dr. Franc Kramberger in ob tej priliki poudaril, da se ravno v teh knjigah najlepše zrcali drevo slovenskih rodov.

PRED VOLITVAMI je izšla v Ljubljani brošura dr. Antona Stresa z naslovom: Demokracija in volitve. V njej je med drugim napisal: "... Pomembno je, da ne nasedamo tistim potuhnjenim zagovornikom minule komunistične diktature, ki skušajo očrtniti demokratični pluralizem in še posebej večstrankarski sistem. Ti vedno prikazujejo posebno na novo nastale stranke v slabi luči ter hočejo tako ustvariti vtis, da je bilo v času enostrankarskega totalitarnega sistema bolje. Takrat je bil mir in ni bilo tekmovalnih napetosti in morebitnih sporov. Toda to je bil **pokopališki mir**, mir, ki je imel za svojo ceno hlapčevske okove in strah..."

Iz preteklosti se učimo. Tudi Slovenci?

SLOMŠKOVA poglavitna dolžnost v Celovcu je bila vzgajati mlade bogoslovce in jih navajati k bogoljubnemu življenju. Vsako jutro je imel z njimi premišljevanje in sveto mašo, pri kateri so morali biti, izvzemši bolniki, vsi navzoči. Poleg tega jih je poučeval o bogoslužnih obredih - kako se delijo zakramenti, moli brevir, oporavlja sveta maša. Učil jih je tudi govorništvu in cerkvenega petja in čeprav je bil dober pevec, si je kot spiritual že leta 1830 kupil klavir in si najel posebnega učitelja.

Ves čas v Celovcu je pridigal v slovenskem in nemškem jeziku v različnih cerkvah po mestu in deželi. Zlasti so zaslovele njegove postne pridige o "sedmerih žalostih Marijinih", ki jih je imel leta 1837 v cerkvi sv. Križa nad Celovcem. V teh pridigah je pretresal najvažnejša vprašanja dobre vzgoje in krščanskega življenja. Sedmere žalosti so: 1. Staršev slaba skrb za otroke. 2. Mladine majhna skrb za sveto čistost in nedolžnost. 3. Slaba skrb gospodarjev za družino, nepošteno vedelje poslov do njih predstojnikov. 4. Slaba skrb kristjanov za službo božjo. 5. Dušno spanje grešnikov. 6. Slaba priprava na smrt. 7. Malo število izvoljenih, veliko pogubljenih. - Naval k tem postnim pridigam je bil tolikšen, da so morali tisti, ki so hoteli dobiti prostor v cerkvi, priti že ob dveh, čeprav so se pridige začenjale šele ob štirih. Ljudje so rekli, da "tukaj še ni bilo slišati nikdar tako lepo pridigovati".

Cerkev in bogoslovnica v Celovcu

NA POTI DO OLTARJA

SLOVENI DOBILA SVOJEGA PRVEGA
BLAŽENSTVA MARTIN SLOMŠEK

Vrli Slovenci! Ne pozabite da ste sinovi matere Slave; naj vam bo drago materinsko besedo in pa materina beseda! Prava vera vam bodi luč, materina vera vam bodi ključ do zveličavne omike.

A. M. Slomšek

Staro leto 1829 je sklenil Slomšek z resnim opominom gojencem, naj se poboljšajo, si prizadevajo za dostojno duhovniško življenje in se držijo reda v šoli, na sprehodih in pri učenju. Ni jim bil samo duhovni voditelj, temveč v pravem pomenu duhovni oče. Svojemu vzvišenemu poklicu se je posvetil z vsem srcem. Kot spiritual je bil mil, vendar resen in je z železno doslednostjo držal v zavodu red. Prizadeval si je semeniško vzgojo uravnavati po načelih katoliške Cerkve ter odstraniti navlako jožefinske plitkosti in površnosti. Dobri gojenci so ga otroško ljubili, malopridni pa so se ga bali. Nekoč mu je nek gojenec, ki ga je pokaral, zabrusil v obraz: "Jaz vas sovražim," Slomšek pa mu je mirno odvrnil: "Jaz pa vas ljubim." Spet drugič mu je sicer dober, toda nagel bogoslovec dal nespoštljiv odgovor. Slomšek ga je odslovil z nekoliko ostrimi besedami, a ga čez nekaj minut poklical nazaj in mu podaril knjigo, rekoč: "Midva imava oba enak pogrešek, da sva nagla. Sprejmite to knjigo v spomin in znamenje moje ljubezni do vas."

V svojih nagovorih je skušal v mladih srcih vneti gorečnost za dušno pastirstvo. Prav posebno je priporočal bodočim duhovnikom skrb in ljubezen do mladine. Ker se je zavedal, kako pomembno je, da se prava vzgoja in omika opirata na materin jezik, je rotil mlade bogoslovce, naj snujejo nedeljske šole (v njih so se zbirali otroci, pa tudi odrasli, kateri niso mogli hoditi v šolo ob delavnikih). Tudi v semenišču je spet dvakrat tedensko uvedel pouk slovenščine za prostovoljce. "Svoje dni je nemščina za mizo sedela in še sedi, slovenščina pa za vrati stala in ji služila; evo, bratje, mi pa slovenščino za mizo posadimo in jo počastimo kakor svojo milo

mater. Kdor namreč svoj materin jezik trga, pozabi in zapusti, je zmedenemu pijancu podoben, ki zlato v prah potepta in ne ve, koliko škodo si dela."

Slomškovi tečajji slovenskega jezika so bili zelo plodonosni. Ne samo, da so se domači gojenci priučili pravilnejšemu jeziku, celo zunanji, svetni ljudje so se obrnili nanj, naj jih poučuje v slovenščini. Slomšek jim je rad ustregel in imel še tačaj za ljudi zunaj semenišča. Vlada mu je celo dovolila, da je izdajal državno veljavna spričevala o znanju slovenskega jezika. Med svojimi poslušalci je imel tudi mlade pravnike in višje uradnike, celo nekateri Nemci so se začeli učiti slovenščine.

Slomšek je gojencem prav toplo priporočal tudi skrb za spovednico, saj je bilo jožefinskim duhovnikom spovedovanje le nadležno breme. Za poživitev duhovnega življenja je priporočal tudi ustanavljanje bratovščin in cerkvenih društev, čemur so v jožefinski dobi tudi nasprotovali. Kot spiritual je tudi krepko podpiral misijonstvo. Leta 1829 so na Dunaju ustanovili Leopoldinsko društvo v pomoč zlasti ameriških misijonov. Slomškova zasluga je, da se je ta ustanova hitro razširila po krški in lavantinski škofiji ter je tudi več lavantinskih duhovnikov odšlo v misijone.

Slomšek je v Celovcu živel strogo. Spal je malo, ker je ponoči delal, zlasti popravljaj spise svojih slovenskih učencev. Spal je na slamnici in si postiljal sam. Zajtrkoval je le redkokdaj, vina je pil malo, kave pa sloh ne. Tudi večerje ni jedel - prepustil jo je revnim dijakom. Njegova obleka je bila sicer spodobna in snažna, a preprosta in revna. O svojih dohodkih in izdatkih je vodil točen zapisnik in izkazalo se je, da mu ob koncu leta navadno ni nič ostalo, ali pa je imel celo primankljaj. Mnogo je porabil za revnejše dijake ter knjige in potovanja, podpiral pa je tudi sorodnike.

SLOMŠEK je med bogoslovci vzgojil celo vrsto slovenskih pisateljev, v njegovih tečajjih pa je nastalo več mladinskih in nabožnih spisov. Za vajo je namreč dajal slušateljem slovenskih predavanj prevajati lahke spise raznih nemških pisateljev. Potem je prevode sam pilil, gladil in popravljaj, kajti bogoslovci so bili prave reve v izbiri slovenskih izrazov in pravilnih slovničnih oblik, kakor sam priznava eden Slomškovih najboljših učencev, poznejši pesnik Josip Hašnik. Na ta način nastale so leta 1832 izšle Prijetne perpovedi za otroke, kjer je Slomšek v naslovu knjižice skromno pristavil: "Iz Nemškiga poslovenili mladi duhovni v Celovski duhovščini." Potem so izšle še Kratkočasne pravlice, pa Sedem novih Perpoved za otroke. Leta 1837 se je iz slovenskih vaj rodila knjižica Dober dan za mlade ljudi. S temi knjižicami je Slomšek postal ustanovitelj slovenskega mladinskega slovstva. Ohranil se je tudi zapisnik, v katerega so bogoslovci lastnoročno zapisovali svoje pesmi in nosi naslov "Pesme za poskušno. Zložili mladi duhovni v Celovski duhovščini. 1832-1833-1834." Te pesmi nas uvajajo v delavnico Slomškovih slovenskih ur. Bogoslovcem, pri katerih je zasledil kaj pesniškega talenta, je določil predmete, da opevajo npr. glavne cerkvene praznike (veliko noč, binkošti, veliki petek), letne čase in podobno.

V času celovškega službovanja pa je Slomšek izdal še številne druge stvari. Njegov najstarejši v tisku izdani spis so navodila, kako pomagati bolnikom, ki so zboleli za kolero. Leta 1833 so v Celovcu izšle Pesme po Koroškem ino Štajerskem znane, enokoljko popravljene ino na novo zložene. Med triintridesetimi pesmimi prve izdaje je kar petnajst Slomškovih. V eni izmed teh, v pesmi z naslovom Sedanji svet, poje tudi za današnji čas:

Nas poštenost zapustila
in odkritosrčnost spi;
je nabožnost v kot se skrila,
za pravico pota ni.

Zdaj ljubezen omaguje,
dobrotljivost v ječi je,
pravo vero zlo vgašuje,
čednost pa za kruhom gre.

Zdaj resnica pokopana
in zaupanje nori;
sramežljivost je zaspana
in na steni vest visi.

Pripravila K.M.

SV. CIRIL in METOD MELBOURNE

Fr. Basil A. Valentine, O.F.M.,

SS. Cyril & Methodius Slovene Mission,

Baraga House, 19 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101

Tel.: (03) 9853 8118 in (03) 9853 7787

Mobile: 015 555 840 Fax: (03) 9853 6176

Dom počitka m. Romane – Mother Romana Home

11 – 15 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101

Tel. in Fax: (03) 9853 1054

BOŽIČNI prazniki so minili in že je pred nami velika noč. Ker je prva številka MISLI navadno za januar in februar skupna, je ta skok od praznika rojstva k prazniku trpljenja in vstajenja našega Zveličarja vsaj zame še hitrejši. Čas beži kot za stavo in prav v dneh po novem letu, ko drugi uživajo počitnice, se nabere skrbi in dolžnosti, da za pripravljanje novega letnika komaj ostane kaj časa. Letos je še huda vročina doprinesla svoje in pa dejstvo, da sem od začetka adventa sam za vse.

Najprej nekaj podatkov ob koncu leta. Krstov smo imeli pri nas preteklo leto 19, porok 17, smrti pa žal kar 36. Zakrament svetega maziljenja je prejelo 21 bolnikov, obhajil bolnikov (vključena so tudi tedenska obhajila v našem Domu m. Romane) je bilo 819, obiskov bolnikov na domu ali po bolnišnicah pa 124. Svetih obhajil je bilo v naši cerkvi preteklo leto razdeljenih okrog 11.000. Spovedi nismo šteli, jih je pa žal občutno manj kot svoj čas, kar se pozna zlasti za božič in veliko noč. Življenje med nami bi bilo lepše in tudi po družinah bi se bolje razumeli, če bi si večkrat s spovedjo olajšali vest ter se bolj trudili za duhovno rast.

Oba tedna naše počitniške kolonije v bivšem samostanu Grey Friars na Mt. Elizi sta potekla brez nesreče in v splošnem zadovoljstvu vseh udeležencev. Prvi teden (od 4. do 11. januarja) je imel stalnih udeležencev nad trideset, drugi (od 11. do 18. januarja) pa še nekaj več, zlasti mladine. Kuho v obeh tednih je prevzela Anžinova Francka ob stalni pomoči Špacapanove Anice, drugi so pa tudi pomagali zlasti pri umivanju posode. Med nami v Mt. Elizi je bila sestra Ema, ki se je z Anžinovo Francko vrnila 31. decembra na nekajtedenski obisk. Tako ji lahko vsaj malo povrnemo za vse, kar je v teku petindvajsetih let storila za nas kot

kuharica v Baragovem domu. - Francki in Anici še na tem mestu iskrena zahvala za vso skrb in delo v počitniški kuhinji. Enako Društvu sv. Eme, ki je pomagalo zlasti pri nabavi.

NAŠIH POKOJNIH je tokrat spet kar preveč:

Najprej naj omenim pogrebno mašo in pogreb na pokopališče v Kew dne 10. decembra 1996. Pokojna DOROTHY MAY HAYES je bila avstralskega rodu, a umrla je v našem Domu m. Romane 6. decembra, stara 87 let, z zakramenti pripravljen na pot v večnost. Po želji njene hčerke Helen smo jo pokopali iz naše slovenske cerkve. R.I.P.

In omenim naj mladi slovenski par z Dunaja. CIRIL OGOREVC in žena Milena r. Šemec sta se na potovanju po Avstraliji pred božičem za dva dni ustavila pri nas v Kew. Dobili smo sporočilo, da sta imela 3. januarja 1997 pri Gladstonu v Qld. avtomobilsko nesrečo. Mileni je prizadejala le lahke poškodbe, Ciril pa je bil na mestu mrtev. Truplo je bilo upepeljeno in Milena je odšla z žaro domov v soboto 11. januarja. Pokojni Ciril je bratranec patra Metoda, ki pride ob koncu februarja na dušnopastirsko delo med sydneyse Slovence.

Dne 23. decembra 1996 je v bolnišnici melbournskega okraja West Footscray umrl IVAN CEROVAC, naš istrski rojak, rojen 22. novembra 1924 v Buzetu. Kot begunec se je v maju 1959 v Vatikanu poročil s Slavo Krojcar, prav tako doma iz Istre. V juliju istega leta sta emigrirala v Avstralijo in si pripravila domek v Spotswoodu. Pogrebne molitve smo imeli v kapeli Pogrebnega zavoda Nelson Bros. v Williamstownu v petek 27. decembra, nato smo spremili pokojnikove zemске ostanke na pokopališče istega okraja, kjer bodo čakali vstajenja.

Kar tri pogrebe sem imel v prvem tednu novega leta, dva od njih v Geelongu. Tam je 2. januarja v bolnišnici umrla IVANKA IVANČIČ, rojena Dodič dne 7. septembra 1933 v kraju Obrovo. S Francem Ivančičem, doma iz Hrenovice, se je poročila v odsotnosti doma, po prihodu v Avstralijo pa cerkveno v decembru 1962 v kapeli Baragovega doma v Kew. Poleg moža zdaj zapušča tudi sina Franca. Pogrebno mašo smo imeli v domači farni cerkvi sv. Tomaža v Norlane v sredo 8. januarja, sledil ji je pogreb na pokopališče v Highton. Pokojnica je bila med rojaki v Geelongu znana kot dobrohotna oseba, ki je rada priskočila vsakemu na pomoč.

Prav tako v Geelongu in celo v isti župniji je v nedeljo 5. januarja na svojem domu v Norlane zaključila zemsko pot JERICA VRTAČIČ r.

Črnčič. Luč sveta je zagledala 5. maja 1933 na Dunaju, doraščala pa je v Sloveniji, kjer jo je družina adoptirala. Morda zato v dobi odrasčanja ni čutila prave ljubezni, a jo je kasneje v življenju sama še raje razdajala, tako v svoji družini kot ostalim, ki so potrebovali njeno pomoč. Odšla je preko meje in leta 1957 emigrirala v Avstralijo, kjer se je v Bonegilli spoznala z Jožetom Vrtačičem. Štirinajst dni kasneje sta se poročila in si štirideset let ostala zvesta. V Geelongu sta se zaposlila, ustvarila svoj dom in ustanovila družino. Oba otroka, Sigrid in Joe, sta poročena. Mami sta podarila šest vnukov.

Jerica je začela čutiti bolezen že pred dvaindvajsetimi leti. Bilo je v teku let vedno več bolečin ob otežkočeni hoji, končno je nastopila nepokretnost. Jerica je prenašala ob pomoči in razumevanju Jožeta vse z veliko potrpežljivostjo in vdanostjo. Pred božičem je prejela poleg obhajila še sveto maziljenje in se tako pripravila na odhod s tega sveta. Mirno je zaspala in se prebudila v večnosti. Pogrebno mašo smo imeli v farni cerkvi sv. Tomaža, Norlane, v četrtek 9. januarja. Grob je dobila Jerica na geelongškem Western Cemetery.

Isti teden je ugasnilo življenje tudi JOZEFA ŠKRLJA (Joe Skerly). Živel je v melbournskem okraju Fawkner, kjer je na svojem domu umrl 5. januarja. Srce mu je nagajalo že nekaj časa, a ni bil vajen tožiti, niti si dati počitka. Kljub upokojitvi je Jožef vedno našel kako delo. Pokojnik je bil rojen 4. aprila 1930 v Šembijah. Leta 1954 se je poročil s sovaščanko Sonjo Dovgan, leta 1957 sta s hčerko Anita odšla preko meje v Italijo. Po dveh letih v taboriščnem življenju sta leta 1959 emigrirala v Avstralijo, kjer je bil že nekaj časa njegov brat Ivan. Po začetkih v taborišču Bonegilla sta prišla v Melbourne. Tu se jima je še isto leto v decembru rodil drugi otrok, sin Jožef. Oba, Anita in Jožef, sta že poročena. Vnuke ima pokojnik štiri.

Pogrebno mašo smo imeli v naši cerkvi na petek 10. januarja, grob pa je dobil Jožef na keilorskem pokopališču.

V četrtek 16. januarja 1997 smo imeli v kapeli krematorija pokopališča Springvale pogrebno molitve za MARKA VILJEMA KRISTANA. Njegov pepel je bil nato poslan v Graz, od koder ga bodo znanci pokojnika odnesli v Maribor in pokopali v družinski grob. Marko je bil rojen 20. junija 1929 v Mariboru. Njegov pokojni oče naj bi bil doktor kemije. Kot fant je po vojni bežal v Avstrijo in leta 1950 prišel v Avstralijo. Začel je v Snowy Mountains - morda se ga spomni kdo takratnih slovenskih delavcev projekta. Po nekaj letih je prišel v Melbourne in se zaposlil pri eni

zavarovalnic. Zdaj kot upokojenec je imel stanovanje v Elwoodu, kjer je živel samsko samotno življenje in bil po pripovedovanju sestanovalec plašnega značaja, a dober in iskren prijatelj, ko je dobil do osebe zaupanje. S slovensko skupnostjo ni imel nobene zveze. Zanj sem zvedel šele pred božičem, ko so ga našli 9. decembra mrtvega - odpovedalo je srce - v stanovanju. Zelo verjetno ga je že okrog dva tedna prej zadela kap.

Dne 18. januarja 1997 je v hospicju Caritas Christi v Kew zaključil zemsko potovanje MILOŠ ABRAM, doma iz Ljubljane, a rojen 21. maja 1917 v Novem mestu. Po poklicu je bil pravnik. Poročen je bil z Zlato Menart iz Domžal, sestro pokojnega sydneyškega advokata Vladimirja Menarta. Umrli je lansko leto in od takrat je tudi Miloševo zdravje kar vidno hiralo. Pred leti se je precej udeleževal pri S.D.M. Kasneje se je umaknil iz našega javnega življenja, vsa leta pa je imel naročene Misli in kadarkoli sva se srečala - živel je v Kew - se je zanimal za razvoj v Sloveniji in med nami. Za pokojnika so bile 23. januarja molitve v kapeli Pogrebnege zavoda LePine v Kew, sledila je upelelitev. Za njim žalujeta hči Sonja in sin Zoran.

V Sunbury pri Melbourne je na svojem domu dne 26. januarja mirno zaspala ANA SANKOVIČ r. Zatkovič. Dočkala je lepo starost, sa je bila rojena 1. januarja 1908 v Munah v Istri. Življenje je dala štirim otrokom, trem hčeram in enemu sinu. Vstajenja bo čakala na krajevnem pokopališču Sunbury, kjer že nekaj let počiva njen mož Anton.

Dne 28. januarja 1997 je na svojem domu v melbournskem okraju East Hawthorn umrla MARIJA FRANČIŠKA BATIČ, doma iz Prema v družini Valenčič. Rojena je bila 18. marca 1924 na Reki in se je poročila s Pepijem Batičem, ki smo ga pokopali lansko leto v aprilu. S sinom Slavkom je prišla za njim v Avstralijo leta 1957, tu se jima je rodil še sin Jožef. Rožni venec ob krsti smo zmolili v kapeli LePine pogrebnege zavoda v Camberwellu na predvečer pogreba, pogrebno mašo pa smo imeli v petek 31. januarja v camberwellski baziliki Our Lady of Victory. Sledil je pogreb na pokopališče v Springvale, kjer že počiva mož Pepi.

JOŽEF LOVENJAK je umrl dne 12. februarja v melbournski Peter MacCallum bolnišnici za novotvorbe. Bil je okrepčan s svetimi zakramenti, ki mu jih je podelil bolniški kaplan iz bližnje stolnice. Pokojnik je živel s svojo družino v St. Albansu. Pogreb je bil v petek 14. februarja, po maši zadušnici v cerkvi Srca Jezusovega v St. Albansu, na pokopališče Altona Memorial Park. Rojen je bil pokojni Jožef dne 14. novembra 1932 v

Neradnovcih v Prekmurju. Poročen je bil z Gizelo Grah iz Vidoncev. Iz Slovenije sta prišla v Avstrijo ter leta 1959 v Avstraliji našla svojo drugo domovino. Poleg žene žalujeta še dve hčerki, Diana in Josephine.

Vsem dragim pokojnim naš spomin pred Gospodom, žalujočim pa iskreno sožalje z željo, naj jih potolaži On, ki je dejal: "Jaz sem vstajenje in življenje..."

KRSTOV je, hvala Bogu, bilo tudi nekaj: na dan 15. decembra je v naši cerkvi oblila krstna voda hčerko Ivana **Urdih** in Olge r. Jerič. Ime ji je **Anita Rose**. Prinesli so jo iz Hallama.

Iz Surrey Hill pa so 22. decembra prinesli k nam na krst **Natalie Kate**. Zanj bosta skrbela srečna starša Paul Raymond **Tull-Boyle** in Karmen r. Gril.

Prvi krst tega leta smo imeli 18. januarja. Bjorn **Uhlig** in Tanja r. Rostan iz North Fitzroya sta dobila hčerkico, ki jo bosta klicala **Anika Sabrina**.

V Maffri (Gippsland) pa je bila rojena **Soffie Michelle**, prvorojenka Franka **Stembergerja** in Donne r. Pattie, Riverslea. Krstili so jo v cerkvi Matere božje, Maffra.

Vsem srečnim staršem iskrene čestitke!

POROKE naj omenim tri: Dne 1. februarja sta se v cerkvi sv. Monike, Moonee Ponds, poročila **Stephen Portelli** in **Tatjana Zver**. Nevesta je iz znane prekmurske družine Štefana Zver in Angele r. Korošec.

Dne 8. februarja sta se v cerkvi sv. Dominika v East Camberwell poročila **Jason Scott Haydon** in

Maliza Kruh. Ženin je avstralskega rodu, nevesta pa hčerka Antona Kruh in Jožefine r. Golya.

Isti dan sta se v Sunbury (župnija Karmelske Matere božje) poročila **Danny Joseph Hrvat** in **Nicole Lee Skidmore**. Ženin je sin Albina Hrvatina in Milke r. Tumbas.

Vsem trem parom želimo božjega blagoslova na novo življenjsko pot!

Po glavni maši 9. februarja smo v dvorani praznovali naš **kulturni praznik**. Bil je v priredbi Narodnega sveta Viktorije ter je bil odrski spored lepo pripravljen, zato od navzočih tudi lepo sprejet.

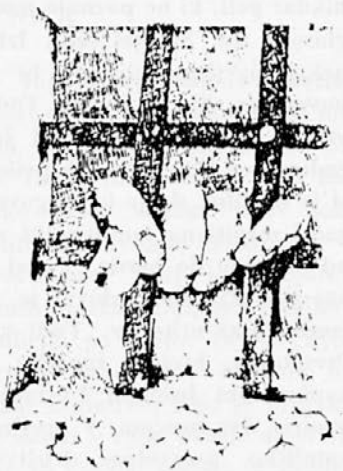
Dokler bom sam v Melbourne, bo na drugo nedeljo v mesecu glavna maša že ob pol desetih, torej pol ure prej. Tako morem še pravočasno priti v Geelong za slovensko mašo ob pol dvanajstih. Ne pozabite to nujno spremembo! Tudi glede drugega dela prosim: imejte razumevanje, da sem sam in enostavno ne morem biti na dveh krajih naenkrat. Storil bom, kolikor bom mogel.

Toliko dobim zadnji čas vprašanj, ki jim sam ne vem odgovora. Ker se je p. Tone vrnil med nas (za kako dolgo, ne vem), ni pa v dušnopastirskem delu, je veliko govorjenja, podtikanj, ugibanj, res nepotrebnih čenč... Vem le to, kar mi je sporočil p. provincial in je prav, da vedo tudi naši verniki: p. Tone je predstojništvo zaprosil za eksklavstracijo za eno leto in jo je dobil. Še vedno je duhovnik in redovnik, nima pa poklicnih dolžnosti in živi ter dela izven redovne hiše. Po enem letu se bo odločil. Mi pa imamo eno leto časa, da molimo zanj, da bi se p r a v odločil. - P. BAZILIJ

Skupina
prvega
tedna
naše
počitniške
kolonije
v Mt. Elizi

MOJE CELICE

Spet bomo sledili zanimivemu pripovedovanju primorskega duhovnika Jožka Kraglja, kako se mu je godilo v slovenskih zaporih. Obsojen je bil na smrt in potem pomiloščen na dosmrtno ječo, obtožen "vohunstva za Vatikan" in sličnih "protidržavnih dejanj". V prejšnjem letniku smo ga pustili v zaporih na Igu pri Ljubljani.

/IG PRI LJUBLJANI/

Kazensko poboljševalni dom (KPD) Ig je imel tudi svojega vzgojitelja. Poleg upravnika Urbančiča je bil tudi pomnočnik upravnika, od katerega je bilo odvisno, koga bodo pomilostili. Vzgojitelj pa je imel nalogo, da je skrbel za kulturno udejstvovanje jetnikov. Skušal se je z razumevanjem bližati zapornikom. Skratka, imel je nalogo psihologa, če bi bil to zmožen. Naš vzgojitelj je bil Tone Kebe, bivši partizan, ki je po vojni napravil nekaj šol in tečajev. Doma je bil z Notranjskega, kot partizan pa je deloval na Kobariškem, v Breginjskem kotu in v Benečiji. Zavedal se je, da ima okrog sebe veliko izobražencev, zato je bil kar skromen in si ni domišljjal, da veliko ve. Bil je navdušen za petje in je sodeloval pri partizanskem invalidskem zboru, ker je bil tudi sam delni invalid. Dobro je bil poučen, koga ima okrog sebe. Vendar sem imel vtis, da ni delal razlike med duhovniki in laiki. Zelo rad je govoril o primorskih krajih, ker je od tam odnesel lepe vtise. Ker je bil sam pevec, se je začel zanimati, kdo bi bil pripravljen voditi pevski zbor, če bi ga ustanovili. Pri nekem srečanju z vsemi zaporniki je vprašal, kdo ima veselje do petja. Počasi so dvigali roke. Nabralo se jih je kar lepo število. Kdo bi vodil? Nekdo je predlagal mene. Vprašal me je, ali bi sprejel. Pomislil sem. Dobro sem vedel, da je to žrtev, da je treba imeti vaje, ko so drugi prosti. Vendar sem želel napraviti nekaj prijetnih ur drugim jetnikom, ki morda niso imeli veselja do knjige ali šaha in jim je ostal samo klepet. Zavedal sem se tudi tega, da bom dobil pevce, ki niso morda

NAŠE NABIRKE

TISKOVNEMU SKLADU

PATRA BERNARDA

ZA NAŠE "MISLI":

\$500.— Dušan Lajovic; \$100.— Milan Beribak; \$90.— Ignac Ahlin; \$60.— Janez Robar; \$50.— Leon Robar, Štefan Žalik, Dr. Stanislav Frank, Alojzij Povhe, Peter Bizal, Pavla Zemljak, Justi Mrak; \$40.— Slavko Tomšič, Anton Gržina, Tom Možina, Franc Bresnik, Franc Patafta, Dr. Marko Coby, Maura Vodopivec, Igor Gerden, Justina Hinrichsen, Ema Kowalski; \$30.— Jože Pegan, Dušan Jenko, Marija Pongračič, Martin Berkopec, Janez Primožič; \$25.— Albin Sirotich; \$20.— Jože Zupančič, Jože Novak, Ana Horvat, Anton Urbančič, Roman Uršič, Elizabeta Kenda, Ivan Smole, Marjana Mencigar, Alojz Mihič, Slavko Habjan, J. Kotarski, Ida Zorich, Ivan Horvat, Alojz Golja, Albin Gec, Olga Horvat, Alojz Rezelj, Feliks Lužnik, Aleksander Kogovšek, Marija Ternar, Franc Kodrič, Franc Magdič Marija Milič; \$15.— Pavel Tonkli, Irena Grassmayr, John Ploy, Karolina Čargo, Marjan Perič, Marija Kollednik, Eva Wajon, N.N., Stanislav Samsa, Pavla Bernetič, Anton Šajn; \$14.— Jože Košorok; \$13.— Franc Petek; \$12.— Barbara Marinčič; \$10.54 Mia Ferkul; \$10.— Ivan Barič, Marija Boelckey, Štefan Merzel, Pavla Žnidarič, Bernard Brenčič Franc Brenčič, Janez Vidovič, Anton Gjerek, Drago Barbiš, Tereza Simunkovič, Peter Tomšič, Pavla Udovič, Luka Korče, Maks Hartman Petrina Pavlič, Janko Filipič, Elvira Čuk, Drago Jakovac, Mary Kavčič, Jože Grič, Ivan Lapuh, Irma Ipavec, Olga Dubbert, Janez Virant, Marta Kobe, Lotte Rafolt, Kristina Varsavsky, Egidij Markežič, Jože Juraja Anica Smrdel, Albin Kurinčič, Edi Kumar, Jože Bole, Anton Kristan, Tony Lovrec, Marija Bertonec, Jože Ambrož, Vlasta Klemenčič, Anica Korošec, Marija Podgornik, John Marinič, Dora Srebroff, Majda Brožič, Franc Baša, Anton Kraft, Elizabeth Kovačič, Rafaela Bernes, Julija Razboršek, Mirko Hartner, Draga Vadnjal, Stanislav Starc, Viktor Biz-

jak, Branko Tavčar, Ivan Hace, Jože Krušec, Ivan Nadoh, Jože Težak, Milan Vran, Vinko Šlibar, Antonija Stanson, Vinko Lunder, Konrada Rob Pelegrino, N.N.E., Jože Podboj Evgen Benc, Tilka Matjašič, Terezi-ja Kaiser, Ida Turk, Jože Barat, Vi-da Horvat, Stanko Čebokli, Jožef Dobrovšak, L. & M. Vogrinčič, Ma-ria Vončina, Franc Male, Vincent Prinčič, Sylvia Goetzl, Danica Per-ko, Jerica Grželj, Ivan Harej, Stan Mlinar, Marjan Saksida, Ivan Damiš, Ana Vogrinčič, Marjan Zadnik, So-nja Trebše, Milena Vidau, Kristina Skočir, Stanislav Bele, Marina Rogl, Anne Pančur, Ivanka Gosar, Sa-vo Tory, Angela Povh, Franc Jane-žič, Ivanka Bratoš, Andrej Čibej, Ciril Škofic, Toni Švigelj, Ivan Ho-zjan, Stan Jaklič, Pavla Fabjan, I-vanka Kosmač, Janez Tadina, An-ton Konda, Herman Šarkan, Ceci-lija Pirnat, Marija Leich, Ivan Mo-har, Alex Braletitch, Emil Sosič, Antonija Vučko, Branko Jerin, I-van Skok, Bojana Perko, Vence-slav Orizek, Ida Migliacci, Jože Lipovž, Franc Mramor, Marcela Bole, Ivo Klopčič, Ivan S. Prosenak, Ivanka Tomšič, Slavka Kruh, Lojz-ka Vučko, Marija Birsa, Franc Car, Katarina Hvalica, Valentin Lenko, Valerija Zrilič, Franc Murko, Tony Tukšar, Nikolaj Bric, Janko Matnik, Franc Uršič, Alojz Drvodol, Ferdo Godler, Ana Dominko, Angela Tu-šek, Alojz Seljak, Jože Topolovec, Hinko Hafner, Štefan Kolenko, Ol-ga Todorovski; \$8.—Italo Bacchetti, Marta Veljkovič; \$6.61 Jožefina Mo-korel; \$5.— Angela Gustinčič, An-ton Volk, AnaMarija Zver, Martin Pečak, Marjan Vihtelič, Maria Ogins-ki, Marta Krenoš, Maks Korže, Ja-nez Mohorko, Jože Debevec, Ana-Marija Colja, Stanislav Bec, Majda Skubla, Slava Kastelic, Anna Likar, Danica Bizjak, Ema Peckham, Ma-rija Belavic, Aleksander Gubič, Olga Zlatar, Jože Cetin, Ana Vok, Anton Brožič, Albina Konrad, Danilo Mrš-nik, Štefanija Andlovec, Anton Skok, N.N., Franc Matjašič, Ivan Bo-le, Darinka Cervinski, Mira Urbanč, Lidija Bole, Jurij Tomažič, Angela Bajt, Ivan Burlovič, Franc Končina, Vinko Tomažin, Mirko Cizerle, Ma-

nikdar peli, ki ne poznajo not, da bo treba prepisovati posamezne glasove itd. Sprejel sem. Izbirali smo lahko narodne pesmi in nekaj partizanskih, da bi nastopili za prvi maj in za 29. november. Šlo je počasi. Toda ko sem videl, da je to nekaterim velika tolažba, sem delal še z večjim veseljem. Kebe je bil zadovoljen, ko je včasih prišel poslušat. Bil je celo ponosen, ker si je mislil, da je to njegovo delo. In ko je videl navdušenje, je začel misliti na tamburaški zbor. Spravil je skupaj instrumente od bisernic do berde. Takoj so se javili navdušeni igralci. Kdo naj jih uči? Poizvedoval je, ali je kateri od starejših že vodil tamburaški orkester. Tudi za to je dobil duhovnika - Franca Presetnika, bivšega župnika v Starem trgu pri Ložu. S svojim kaplanom Jožetom Lušinom je bil dvakrat obsojen. Imel je namreč dva procesa. V prejšnji Jugoslaviji je imel v svoji župniji katoliško prosvetno društvo, v katerem je deloval tudi tamburaški orkester, ki ga je sam vodil. Za oddih in razvedrilo in za pozabo vseh težkih ur po samicah je sprejel te nove učence v zebastih oblekah. Ni bilo vedno prijetno poslušati drsanja po strunah, ko so nekateri z nerodno roko redko zadevali prave tone. Presetnik je bil potrpežljiv. "Vidiš, ne tako! Tako moraš prijeto, za to noto moraš trikrat zaporedoma udariti, z levimi prsti pa bolj pritisni!" jih je učil. In je šlo. Berdo je dobro obvladal Tone Winkler, doma od Nemcev pri Trnovem nad Novo Gorico. Bil je velik, tako da mu je berda kar pristajala. Ko je drugim šlo kaj narobe, je skremžil obraz in se sklonil, kot bi ga trebuh bolel.

Ko se je bližala pomlad, so odbrali nekatere za delo na polju. Med njimi so bili tudi primorski duhovniki: Hlad, Kobal in Marc. Zjutraj so se zbrali skupaj z drugimi v posebno četo. Vsak je imel svojo culico s kosom kruha in kakšnim priboljškom od doma. Na delo jih je spremljal paznik z brzostrelko. Dokler se niso spoznali, je hodil okrog in jih nadzoroval. Pozneje pa je legel v kakšno senco in preganjal dolgčas. Pri delu se niso pretegnili. Bolj nerodno je bilo, ko so sušili seno in se je bližala nevihta. Takrat je bilo treba gibati.

Tako so nam minevali dnevi in meseci v graščini na Igu. Domačim, ki so nas želeli obiskati, ni bilo prijetno, če so prišli od daleč in so morali iskati zvezo iz Ljubljane do Iga. Za nas je bilo dobro, ker smo vnaprej vedeli, kdo nas pride obiskat. Z oken smo opazovali obiskovalce, ki so počasi hodili navkreber. Zlasti za starejše je bila pot iz vasi do gradu naporna.

Ob državnih praznikih smo se zbrali na dvorišču ali v dvorani. Petje, orkester, govor, vse je bilo naše. Redkokdaj se je teh proslav udeležil kdo od uprave, razen paznikov, ki so bili v službi, in še tisti bi bili najraje doma.

Na Igu so poskrbeli tudi za umsko delo. Ustanovili so prevajalnico, kjer je bila zaposlena manjša skupina ljudi različnih poklicev.

PREVAJALNICA

V prvem nadstopju je bila v vogalu lepa soba z dvema oknom. Natrpna je bila s pisalnimi mizami, na katerih je bilo pet pisalnih strojev. Bogve kje so bili zaplenjeni, saj so bili najrazličnejših znamk in velikosti. Tu je imela svoje delo zelo pisana družba. Bilo je to umsko delo, vendar prav tako normirano kakor pletenje košar ali okopavanje krompirja. V socialistični družbi je vse preračunano, tudi kaj zmorejo možgani. Udba je znala izkoristiti tudi umske zmožnosti jetnikov. Želela je spoznati, kako deluje policija po svetu. In ker njeni člani niso znali jezikov, so izkoristili zapornike, da smo jim prevajali. Za nas je bilo to delo zelo zanimivo. Kdo je prej kaj vedel, kaj je testiranje, ko pa smo dobili v roke debele ameriške knjige z najrazličnejšimi testi, smo se čudili, koliko je znanost napredovala, odkar smo odtrgani od sveta. In ne samo mi, ki smo bili zaprti, narod sploh, saj so bile meje proti zahodu zastražene, da nista mogla k nam ne človek ne knjiga. Psihologija, grafologija, protipožarna in profiletalska zaščita, dresura psov itd. - to je bila vsebina knjig in revij, ki smo jih prevajali iz raznih jezikov.

V pisani družbi prevajalcev smo se znašli: slavist prof. Jakob Šolar, dr. Rudolf Trofenik, doktor filozofije in prava, bivši docent na univerzi, dalje dr. Stanko Lenič, bivši škofijski tajnik, p. Janez Jauh, jezuit, Peter Flajnik, bivši dekan v Kočevju, Ujubo Sirc, bivši sodelavec Tanjuga, Slavko Krek, bivši ameriški oficir, moja malenkost in nekaj časa tudi Marjan Podgornik, bivši kapetan JLA.

Prof. Šolar je imel svoje delo. Iz Dalmatinove Biblije je zbiral slovenske besede in izraze. Delal je za Akademijo. Od časa do časa pa so ga prosili, da je delal naloge in obnove iz slovenske literature za kakšnega udbovca, ki je obiskoval večerno gimnazijo. Takrat se je Šolar jezil, češ, prav meni dajo to, ko sem se vse življenje boril proti lenuharjenju in prepisovanju.

Fenomen za jezike je bil Ujubo Sirc. Vseeno mu je bilo, ali je knjiga angleška, nemška, francoska, italijanska ali celo švedska. Pogledal je kazalo, za kaj gre, nekoliko prelistal in začel narekovati direktno v stroj. Imeli smo normo: šest strani prevoda na dan. Včasih je bila snov lahka, včasih pa ne. Zato smo se nekateri združili tako, da je eden narekoval, drugi pa pisal. Tako je šlo hitreje. Napisali smo še več, kot je zahtevala norma, oddajali pa smo le, kolikor je bilo določeno. Zgodilo se je, da smo v štirinajstih dneh izpolnili normo, tako da nam je ostal prosti čas za študij ali branje. Če je prišel paznik, smo imeli vedno v stroju popisani papir, zraven pa knjigo v tujem jeziku, ki ga paznik ni razumel. Sircu je tipkal dr. Lenič, Trofeniku pa jaz. Dva sta narekovala vsak svojo snov, ropotalo pa je pet strojev.

/Nadaljevanje prihodnjič/

Motiv iz Pirana

rija Žeks, Alojzija Paravan, Marija Lipec, Vera Pregelj, Matilda Klement, Jože Slavec, Aleksander Slavec, Jožef Gojak, Ivan Denša, Ivan Zupan, Jakob Urbančič, Frank Berlič, Slavko Uršič, Joseph Mavlak, Ivanka Hrvatina, Marica Bitežnik, Jožefina Porok, Zvonko Velišček, Janez Godina, Franc Polak, Marija Velišček, Stanislav Tomšič, Marjana Šmit, Ivo Bavčar, Matilda Krašovec, Frank Tomažin, Marija Piotrowski, H. & A. Gebranzig, Marta Žiberna, Marija Vale, Slavica Brumec, Anton Mlinarič, Ludvik Lumbar, Josephine Urbančič, Terezija Jošar, Jožefa Mikuš, Štefan Kovat, Otto Tomaž, Mila Vadrnjak, Hermina Pichler, Francka Kavčič, Lydia Bratina, Ivanka Jerič, Jože Plevnik, Štefan Baligač, Anica Rezelj, Zora Pace, Alojz Kerec, Libero Babič; \$4.- Ivanka Logar; \$2.80 Joseph Zelle; \$2.- Veronika Seljak, Josie Žele, Veronika Robar, Amalija Maljevac, Julija Kovačič.

VSEM DOBROTNIKOM
BOG STOTERO POVRNI!

Ostali darovi prihodnjič!

SVETA DRUŽINA ADELAIDE

*Fr. Janez Tretjak, O. F. M.,
Holy Family Slovene Mission,
51 Young Ave, W. Hindmarsh, S. A., 5007
(P. O. Box 479, Welland, S. A., 5007)
Tel.: (08) 8346 9674 Fax (08) 8346 3487*

STOPILI smo v leto 1997 v upanju, da bo še bolj uspešno in blagoslovljeno kot je bilo prejšnje. Ob božičnih praznikih je bilo tudi v naši skupnosti vse razgibano. Za nekatere so bili dnevi vrhunec duhovnih doživetij, za druge morda dnevi dolgočasje, spet drugi pa so praznovali v vsem blišču, a brez kakršnekoli duhovne vsebine. Kristjani bi morali s starostjo tudi duhovno rasti. Morda nam bo to bolj uspelo v postnem času? Priložnosti je veliko, vsak dan se nam ponujajo, če jih le hočemo opaziti. Bog nas vedno obiskuje po svoji besedi, po sočloveku, po raznih preizkušnjah in tudi po veselih in srečnih dogodkih.

V letošnjem postnem času se bomo vsak petek zvečer srečali s Kristusom na križevem potu. Ob tej pobožnosti naj bi se lepo pripravili na praznovanje Kristusovega vstajenja.

Dan svete Družine, zavetnice našega slovenskega misijona, smo obhajali na prvo januarjsko nedeljo z našim nadškofom Leonardom Faulknerjem. Letos je prišlo kljub dopustu kar lepo število naših ljudi k maši in B.B.Q. Odkar je nadškof v Adelaidi, vsako leto pride z veseljem med nas ter z nami deli veselje našega skupnega družinskega praznika. Letos je Slovenski narodni svet za S.A. visokemu gostu podaril knjigo Veneti. Z zanimanjem jo je sprejel in bo iz nje zvedel še kaj več o nas. Nadškofovo zanimanje za Slovence se je pričelo že pred mnogimi leti v Rimu, kjer je kot bogoslovec srečal msgr. Jezernika, pokojnega msgr. Vodopivca in druge. Vedno se jih rad spominja. Slovenski duhovniki so bili gostje na njegovi novi maši v Rimu - lani je obhajal štiridesetletnico mašniškega posvečenja.

Med obiskom nam je g.nadškof povedal, da je bila **Ahlinova Anica** imenovana za dobo treh let na odgovorno mesto v skrbi za odraslo mladino v nadškofiji. Njena naloga je povezovati župnije in etnične skupine v delu za mladino, ki naj se vključi

v življenje Cerkve, saj je v njej vsekakor mesto tudi zanjo. Anici naše iskrene čestitke!

Lansko leto pa je bila izvoljena v adelaidski Škofijski pastoralni svet za dobo štirih let **Rosemary Poklar**. V svetu so predstavniki iz cele nadškofije, laiki, sestre, redovniki in duhovniki, po dva iz vsake katoliške organizacije, štirje iz etničnih skupin in tudi Aborigeni. Sestajajo je šestkrat na leto in s svojim delom pomagajo nadškofu. Rosemary je poleg tega zelo delovna tudi v naši skupnosti. Redno vsako nedeljo bere berilo in je izredna delivka sv. obhajila že vrsto let. Če sem kdaj zadržan, me ona nadomesti in nese obhajilo bolnikom. Seveda redno pomaga tudi pri radijskih oddajah v priredbi našega verskega središča. Lani je uspešno končala tečaj za radijske tehnike ter služi kot taka našim oddajam, pa še drugim priskoči na pomoč. Kadar je potrebno, obleče narodno nošo ter nas predstavlja v stolnici ali kjer koli. Vsi smo ponosni nanjo in nam je zgled tihe in preproste, a obenem velike delavke naše skupnosti. Ko ji veseli čestitamo kot članici Škofijskega pastoralnega sveta, smo hvaležni njenim staršem, ki so jo tako lepo vzgojili.

Po praznikih in ob novem letu je sestra Smrt kar kruto posegla med Slovence Južne Avstralije.

Dne 27. decembra je v bolnišnici umrl EMIL SKVARČ. Rodil se je 7. februarja 1929 v Ajdovščini. Njegova žena je bila po rodu Poljakinja. V zakonu so se jim rodili trije otroci. Zahajal je v poljsko cerkev na Ottowayu. Pogrebna maša je bila zato v cerkvi sv. Maksimilijana Kolbeja, vstajenja pa bo čakal na cheltenhamskem pokopališču.

Prav tako 27. decembra je umrl rojak JOŽE PIRJEVEC. Tudi on je bil doma iz Ajdovščine. Pokopan je bil 30. decembra. Žal drugih podatkov o pokojnem nimam.

Dne 28. decembra v Queen Elizabeth Hospitalu v Woodville umrla za srčno kapjo MILKA KRAMAR. Pokojnica je bila rojena 1. julija 1925 v Kompolju v dobrepoljski dolini. Bila je iz velike in globoko verne Strnadove družine. Ko je malo odrasla, se je zaposlila v Ljubljani. Tu se je spoznala s Tinotom Kramarjem. Po takoiimenovani osvoboditvi sta si pomagala v Trst, kjer sta se leta 1953 poročila, naslednje leto pa emigrirala v Avstralijo. Začela sta v Bonegilli, potem v Woodside blizu Adelaide. Ko sta bila v Lobethalu, je pokojnica delala v kuhinji in marsikdo se je spomni; kako je delila več hrane kot jim je pripadala.

Rožni venec smo molili ob krsti na dan novega

leta zvečer. Naslednji dan, 2. januarja, smo imeli mašo zadušnico, nato smo jo pospremili na cheltenhamsko pokopališče v grob, kjer že čaka vstajenja njen sin Koustantin. Umril je pred leti star komaj 13 let. Milkina smrt ni prizadela le moža Tineta in sorodnike v Sloveniji, ampak vso našo skupnost. Pokojnica je rada prihajala v našo cerkev in zadnjih nekaj mesecev jo je mož pripeljal na invalidskem vozičku. Še za božič je bila vsa nasmejana med nami. Ko so ji lansko leto amputirali nogo, smo se bali, kako bo sprejela. Pa ji smeha in dobre volje ni zmanjkalo, niti v bolnišnici niti potem doma. Ohranili jo bomo v blagem spominu, njen nasmeh in materska skrb za duhovnika bosta ostala v naših srcih. Možu Tinetu in sorodnikom v Sloveniji, posebno še nečaku Franciju in nečakinji Kristini z družinami naše globoko sožalje.

Dne 31. decembra je umrl na Mary Potter oddelku Calvaria bolnišnice v North Adelaidi VIKTOR GNEZDA, star 72 let, doma iz Kobarida. Pogreb je bil 3. januarja. Vstajenja čaka na Dudley Park pokopališču. Žena je italijanskega rodu in mi drugih podatkov ni bilo mogoče dobiti.

Dne 13. januarja je umrl JOŽE VONČINA. Pokojnik je primorski rojak, rojen 8. decembra 1927. Pokopan je bil 17. januarja na enfieldskem pokopališču.

Dne 21. januarja je v Montrose domu onemoglih v Magillu umrl JULIJAN VIOLA. Rožni venec ob krsti smo zmolili 22. januarja, naslednji dan imeli pogrebno mašo v naši cerkvi, nato pa ga spremili na pokopališče Enfield, kjer bo počival v bližini pokojnega zeta Petra Šajna. Pokojni Julijan se je rodil 10. februarja 1914, Miren na Primorskem. Po poklicu je bil čevljar. Leta 1942 se je poročil z Julijano Šuligoj. Zaradi težkih političnih in gospodarskih razmer sta z družino pobegnila v Italijo, v marcu 1950 pa priplula v Avstralijo. V Bonegilli je bil le osem dni. Pokojnik se je zaposlil na železnici in se preselil v Adelaido in čez štiri mesece mu je sledila tudi družina. Najprej je živel v Marionu, kasneje v Mardenu. Po raznih delih je končno začel pri vodni upravi in ostal tam do svoje upokojitve. Bil je zvest naši skupnosti in hčerka Silva je z možem Petrom, zdaj že pokojnim, starše pripeljala k nedeljski maši v našo cerkev. Zadnje leto pa ni mogel več med nas: spomin ga je zapuščal, sladkorna bolezen je napredovala in končno so ugotovili še raka. Vse dokler je zmogla, je žena Julijana doma skrbela za Julkoto, kot smo ga klicali. A zdravniki so odločili, proti volji žene, da mora v dom onemoglih. Julijana ga je redno vsaki dan obiskovala, enako hčerka in ostali. Odkar

ni mogel več v cerkev, je imel tudi naše redne obiske. Težko je čakal nedelje, da mu prinesem sveto obhajilo. V domu onemoglih je bila tudi maša, ki se jo je udeleževal in kljub slabemu spominu sodeloval ter odgovarjal. V veliko tolažbo mu je bila družinska povezanost in ljubezen. A zadnji čas pred smrtjo je nenehno govoril o svoji mami ter izražal željo, da bi šel domov v Miren. Potolažil sem ga, da je megla in se letalo ne more dvigniti ter pristati. Živo mi je verjel ter se umiril. Končno je prišel Gospodar življenja in ga s svojim nevidnim letalom odpeljal tja, kjer ni več trpljenja in kjer se je pridružil svojim pokojnim staršem in sestri.

V cerkvi je ostal njegov prostor prazen, pokojni Julko pa nam bo ostal v blagem spominu. Ženi Julijani, hčerki Silvi Šajn z družino in sinu Marjanu z družino iskreno sožalje!

On in vsi ostali pokojni naj počivajo v Bogu!

Zakonsko zvezo sta sklenila **Simon Šajn** in njegova izvoljenka **Karen Jayne Tilling**. Dne 25. januarja sta si v naši cerkvi obljubila zakonsko zvestobo. Na skupno pot jima želimo obilo božjega blagoslova.

Na nedeljo 9. februarja smo se med sveto mašo Bogu zahvalili za vse dobrote, ki jih prejemo v našem svetišču svete Družine. Saj je minulo že štirinajst let, kar je ljubljanski nadškof in slovenski metropolit dr. Alojzij Šuštar blagoslovil našo cerkev. Koliko lepih spominov je povezanih, vse od snovanja načrtov gradnje in preko uresničenja prav do danes. Trenutki veselja in nepopisne sreče, pa tudi trenutki preizkušenj in bolečin slovesa, kadar spremljamo iz cerkve naše drage k zadnjemu počitku. A takšno je življenje. Ponosni smo, da imamo lastno cerkev in v njej domače vzdušje ter nismo odvisni od drugih. Tisti, ki znamo to ceniti, smo Bogu hvaležni.

Isto nedeljo po maši smo obhajali tudi kulturni praznik, **Prešernov dan**. Slovenski narodni svet za Južno Avstralijo je organiziral proslavo. Gospa Stanka Sintič je s svojimi sodelavci pripravila bogat kulturni spored, ki je bil povezan tudi s predstavitvijo angleškega prevoda knjige **Veneti**. Vsakdo, ki je sledil sporedu, je obogatel z lepimi mislimi, ki nam jih je nadrobila gospa Stanka. Ponosni smo lahko na našo kulturno dediščino. Na koncu je bila prilika za nakup knjige **Veneti**. Prva zaloga je pošla in upam, da bomo kmalu dobili drugo pošiljko. - Vsem iskrena zahvala za kakršno koli sodelovanje.

P. JANEZ

Z VSEH VETROV

LETO 1999 je že zdaj zaznamovano kot leto **dobrodelnosti**. Papeški svet Cor Unum (Eno srce), ki usklajuje delo vseh katoliških dobrodelnih ustanov in organizacij po svetu, že vneto pripravlja vrsto načrtov za pomoč ljudem v stiski. Dobrodelnost naj bi postala način življenja kristjanov in krščanskih skupnosti. Izšla naj bi posebno papeška okrožnica in Cerkev naj bi dobila pregled, kako je z dobrodelnimi akcijami po svetu.

Leto dobrodelnosti bo nekak uvod v jubilejno leto 2000, katerega cilj je spreobrnitev srca. Do tega pa naj bi prišli z izkazovanjem v delih krščanskega usmiljenja, dobrodelnosti, medsebojnem odpuščanju in spravi.

STARŠEM ŠESTERČKOV, ki so se rodili v Španiji zakoncema Miguelu Angelu in Rosariji Rapos, je papež Janez Pavel II. poslal poseben blagoslov. Veseli dogodek je vznemiril vso Španijo. Štirim fantkom in dvema deklicama so se porodi ob pomoči zdravnikov srečno končali. Vseh šest otrok je zdravih, mati pa se tudi kar dobro počuti.

LETO MUČENCEV je bilo preteklo leto 1996 za katoliško Cerkev. Po podatkih vatikanskega glasila L'Osservatore Romano so bili samo v Afriki ubiti trije škofje, sedem duhovnikov, prav tako

Tobin Brothers

Viktorijskim Slovencem
na uslugo v času žalovanja

Head Office: 189 Boundary Road
NORTH MELBOURNE

9 328 3999

BERWICK	9 796 2866	MOORABBIN	9 555 9088
CRANBOURNE (059) 96 7211		NOBLE PARK	9 558 4999
DONCASTER	9 840 1155	PAKENHAM (059) 40 1277	
EAST BURWOOD	9 886 1600	RINGWOOD	9 870 8011
ESSENDON	9 331 1800	ST ALBANS	9 364 0099
FRANKSTON	9 775 5022	SUNSHINE	9 364 8711
GARDENVALE	9 596 2253	WERRIBEE	9 748 7900
GLENROY	9 306 7211		
MALVERN	9 576 0433	Frances Tobin & Associates	9 596 8144

TOBIN BROTHERS PTY LTD (AFDA)

sedem redovnih bratov in dve redovnici - večina od teh v Alžiriji, Burundiju, Ruandi in Zairu. Na zadnjem od omenjenih področij pogrešajo nad šestdeset redovnikov in redovnic ter enega škofa. Število pobitih vernikov pa gre kar v desetisoče in točne številke ne bo mogoče nikoli spoznati.

NARODNI DELEGAT za dušnopastirstvo med Slovenci v Argentini je duhovnik Jože Škerbec, ki je bil za to mesto imenovan pred dvema letoma, po smrti dr. Alojzija Starca. Doma je iz Starega trga pri Ložu, v duhovnika pa je bil posvečen leta 1953 v La Plati v Argentini. Že 23 let vzorno ureja tamkajšnji slovenski verski mesečnik Duhovno življenje. - Za njegovo delo ga je pred božičem papež Janez Pavel II. odlikoval z naslovom častnega prelata.

TUDI FIDEL CASTRO, kubanski komunistični diktator od leta 1959, se je naposled srečal s papežem. Zasebni pogovor je trajal po poročilu kakih 35 minut. Fidel, ki je bil vedno naperjen proti katoliški Cerkvi, je ob koncu razgovora dejal: "Vaša svetost, to srečanje je zame velika čast. Upam, da vas bom prav kmalu videl na Kubi!" Papež je že velikokrat izrazil željo, da bi obiskal vernike na Kubi, pa mu je bilo doslej onemogočeno. Morda se bo zdaj kaj obrnilo.

Med enajst milijonov prebivalcev na Kubi je katoličanov štiri in pol milijona. Med njimi deluje le dvanajst škofov in 234 duhovnikov. Številni duhovniki so morali ob prihodu Fidel Castra na diktatorski stolček zapustiti deželo. Papež se je zdaj z diktatorjem pogovarjal tudi o tem in upanje je, da bo Kuba odprla vrata misijonarjem.

MATI TEREZIJA je odklonila nove zdravniške preiskave. Dokler ji niso zagotovili, da se bodo ravnali po njeni želji, je kar naprej ponavljala: "Pustite, naj umrem tako kot vsi, ki jim pomagam." Po njenem mnenju ni nobenega razloga, da bi ji morali izkazovati drugačne usluge kot jih ona in njene sestre izkazujejo revežem po cestah. Dr. Proharaj na kliniki Woodland v Kalkuti je izjavil, da so težave m. Terezije s srcem resnejše kot so bile svoj čas. Z drugo besedo: Materi Tereziji se steka dolga življenjska doba, v kateri je storila toliko dobrega.

NOVOLETNO SREČANJE krščanske mladine, ki hoče z žarom evangelija v leto 2000, je v nemško mesto Stuttgart privabilo 70.000 mladih iz vseh koncev Evrope. Večina izmed njih je bila evangeličanske vere, seveda pa tudi katoličanov ni

manjkalo. Slovencev je bilo na srečanju 2040 in so bili lepo sprejeti od tamkajšnjih rojakov izseljencev. Udeleženci so bili nastanjeni na 500 župnijah v mestu in okolici.

Mladi so se pogovarjali, kako živeti spravo proti letu 2000. Vrhunec srečanja pa je bilo molitveno bedenje za mir in za vse, ki trpijo. Pripravili so ga po vseh cerkvah na zadnje uro leta in tako pričakali prihod novega. Nato do se skupno poveselili s petjem, plesom in pogovorom ob prigrizku, ki so jim ga pripravili gostitelji.

Pozdravno sporočilo je mladini poslal tudi papež Janez Pavel II. V času, ko je svet v nesporazumih in na mnogih krajih celo v bojnem napadanju, je srečanje mladih za ves svet znamenje upanja.

RADIJSKO NOVIČO sem nedavno ujel mimogrede. Pošteno me je zresnila. Nekdo je skušal ugotoviti, koliko je danes na svetu vojnih spopadov, kjer ljudje živijo v strahu in trepetajo za svoja življenja. Veste koliko teh bojnih žarišč je naštel? Nič manj kot 64. Svet postaja vedno bolj nemiren, vedno manj je soglasja, spoštovanja do sosednjega naroda, vedno več pa krivic, nasilnih smrti, uničevanja in ropanja.

Res, imamo za kaj prositi našega nebeškega Očeta. Vse premalo molimo za mir na svetu, pa smo zanj prav vsi odgovorni.

AVSTRALSKI ŠKOFJE so dali svojemu zadnjemu pastoralnemu pismu naslov **Bogata in raznolika Avstralija**. Namen pisma je očiten: spodbuditi državljane, naj spoštujejo dostojanstvo in pravice vseh prebivalcev avstralske celine, ne glede na kulturo in etnično pripadnost. Nestrpnost med ljudmi različnih polti je namreč nezdružljiva s katoliško vero, ki uči, da smo vsi otroci istega nebeškega Očeta.

KDO so najpomembnejši in najprivlačnejši ljudje leta 1996? To je vprašanje, ki ga je na koncu preteklega leta svojemu občinstvu zastavljala vrsta domačih in tujih medijskih družb. Odgovor je iskal in dobil s široko zastavljeno anketo tudi ugledni ameriški tednik Newsweek. V kategoriji v imenu "Mednarodne zadeve" je največ sodelujočih na prvo mesto postavilo ne kakšnega svetovnoznane politika, ampak - papeža Janeza Pavla II.

SKORAJ neverjetno je, koliko je papež Janez Pavel II. še zmožen kljub svojim visokim letom. Ne le potovanja po svetu, ki so še za zdravega mladega človeka kaj utrudljivi - tudi doma v Vatikanu je papež imel srečanje za srečanjem. Vsega skupaj se je v letu 1996 udeležilo papeških avdienc 1,242.200 ljudi. Sem štejemo zasebne in splošne avdience, sprejeme posebnih skupin in bogoslužne slovesnosti.

HD HYUNDAI
MOTOR COMPANY

V.F.L

PANELCARE P/L

ACN 007 152 203

MELBOURNE, VIC.

265 PRINCESS HIGHWAY,
DANDENONG, 3175

Ph: 793 1477 Fax: 793 1450

COLONIAL MUTUAL

- *MAJOR & MINOR SMASH REPAIRS
- *PRESTIGE CAR SPECIALISTS
- *ALL MAKES AND MODELS
- *BODY JIGGING SYSTEM FOR ALL MAKES
- *INSURANCE WORK
- *3 YEAR GUARANTEE

A.H. Frank Kampuš - 560 5219

Za nujno potrebo imamo tudi avto na razpolago.

KOTIČEK NAŠIH MLADIH

V GALERIJ MLADIH smo že predstavili (september-oktober 1992) starejšo hčerko melbournske Ferneljeve družine, Silvijo, ki je postala doktor medicine. Zdaj pa naj pride na vrsto še mlajša, VERONIKA FERFOLJA, rojena v juniju 1969. Oče je Viktor, naš cerkveni pevec (in bil je prvi ministrant p. Bazilija, ko je leta 1956 prišel v Avstralijo), mama pa je Angela r. Čampelj. Kot sestra je bila tudi Veronika od svojih zgodnjih let med mladino melbournskega verskega središča. Tu je bila krščena, hodila je v našo Slomškovo šolo, pela je pri Glasnikih in nastopala na mladinskih koncertih. Hodila je tudi v sobotno šolo, četudi iz slovenščine ni maturirala. Po maturi leta 1986 na MacRobertson Girls High se je vpisala na melbournsko univerzo. Eno leto je študirala zgodovino, potem pa je preskočila k glasbi in prejela diplomu. Končno pa jo spet najdemo pri nadaljevanju prvotnega univerzitetnega študija, ki ga je srečno končala leta 1993 s prejemanjem diplome: Bachelor of Arts (Degree with Honours).

Leta 1994 je bila Veronika v Sloveniji, kjer se je v juliju udeležila tečaja slovenskega jezika. Obisk jo je navdušil, da je sklenila po vrnitvi študirati dalje in se posvetiti slovenski zgodovini.

Veronika je zdaj že eno leto v Adelaidi, kjer je vpisana na univerzi, raziskava pa in zbira podatke za svojo doktorsko tezo o Avstralskih Slovencih in njih preteklosti med leti vojne in revolucije. Zato bi se rada

ŽELJA

RAD BI IMEL KAKOR OREL PEROTI,
DA DOMOVINO BI VSO PRELETEL,
DA BI NAČUDIL SE NJENI LEPOTI
IN DA SE ZANJO ŠE VSE BOLJ BI VNEL.

TJA ČEZ MEJÉ BI KRIVIČNE POLETEL,
KJER MOJI BRATJE V OKOVH JEČÉ
IN JIM BODRILA IN UPA PRINESEL,
SLADKE TOLAŽBE BI VLIL JIM V SRCE.

K BOŽJEMU SONCU BI ŠVIGNIL
V VIŠAVO,
K NJEMU, KI KRALJ JE NEBA IN SVETA,
PESEM MOGOČNO ZAPEL BI MU
V SLAVO
IN PRI NJEM NAŠEL BI POKOJ SRCA.

LOJZE GROZDE

srečala in se pogovarjala s čim več rojaki v Adelaidi, Melbournu in Sydneyu. Rada bi zvedela za njih zgodbo med vojno, odhod v tujino in njih začetke v novi domovini Avstraliji. Tu je njena adelaidiska telefonska številka: 08 8234 5496. Vesela bo vsakega klica. Pomagajmo ji, saj bo tako nastala nova ena zgodovinska knjiga več o našem narodu in njegovih težkih razmerah.

Veronika je tudi v Adelaidi sodelavka slovenskega verskega središča. Vživela se je v tamkajšnje življenje in rada sodeluje v verskem središču pri kaki prireditvi in tudi na radiu. Pravi, da so adelaidski rojaki zelo prijazni in iskreni ljudje.

Želimo ji obilo sreče pri raziskavah in seveda veliko lepih uspehov, ko bo prišel čas za doktorat.

**OBVESTILO VELEPOSLANIŠTVA
REPUBLIKE SLOVENIJE**

Kot vsako leto, smo tudi letos od Ministrstva za šolstvo in šport Republike Slovenije prejeli Razpis za vpis v prvi letnik Univerze v Ljubljani in Mariboru. Seznam študijskih programov lahko dobite na Veleposlaništvu RS v Canberri.

Ostala pojasnila in navodila v zvezi z razpisom za vpis na Univerzo v Ljubljani in na samostojne visokošolske zavode daje Visokošolska prijavno-informacijska služba Univerze v Ljubljani, Kongresni trg 15, številka telefona +386 61 213 316; za vpis na Univerzo v Mariboru pa Visokošolska prijavno-informacijska služba Univerze v Mariboru, Krekova 2, številka telefona +386 62 223 611.

Uredništvu "Misli" prilagamo tudi informacijo o pogojih študija in pridobitvi štipendije v Republiki Sloveniji v študijskem letu 1997/98 za potomce slovenskih izseljencev brez slovenskega državljanstva, da jih posreduje zainteresiranim osebam.

Formular za prvo prijavo za vpis na univerzi v Mariboru in Ljubljani hrani veleposlaništvo.

Z lepimi pozdravi,

ALJAŽ GOSNAR
odpravnik poslov

Naše veleposlaništvo uraduje na naslovu:
ADVANCE BANK CENTRE - LEVEL 6.
60 Marcus Clarke St., CANBERRA CITY
Številka telefona je (06) 243 4830.
Številka faksimila pa je (06) 243 4827.

Pisma in drugo pošto pošiljajte na poštni predal: EMBASSY OF SLOVENIA,
P.O. Box 284, Civic Square,
Canberra, A.C.T. 2608

SEATON, S.A. - Dragemu prijatelju in dolgoletnemu naročniku Misli naj bo teh nekaj vrstic v spomin.

Zaradi oslabelosti je prenehalo biti srce zavednega, kremenitega Slovenca LOJZETA POVHETA. Umrli je 5. januarja letos v kantonalni bolnici Heiden ob Bodenskem jezeru v Švici. Bil je zvesti bralec Misli in Glasa Slovenije in je, kot tudi v drugih slovenskih listih v tujini, občasno objavljaj svoje kulturne in politične prispevke.

Lojze Povhe se je rodil v Ravnah v krškem okraju dne 22. julija 1907 in končal leta 1927 klasično gimnazijo v Tomanovi ulici v Ljubljani. Po maturi je vstopil na Vojno akademijo v Beogradu, ki jo je končal kot topniški podporočnik.

**KRIŽEM
AVSTRALSKE SLOVENIJE**

Kasneje je služboval v raznih topniških polkih ter končal svojo vojno kariero kot stotnik druge stopnje in komandant baterije, ko se je kraljevska vojska sesula leta 1941.

Nato je bil v italijanskem vojnem ujetništvu v Sulmoni v Abruzzih, rojstnem kraju rimskega pesnika Ovidija Nasona, najbolj priljubljenega pesnika vsem dijakom, ki smo pri latinščini čitali njegove "Metamorfoze".

Ob kapitulaciji Italije leta 1943 si je Lojze pomagal v Švico, kjer je vse do konca vojne obiskoval razne strokovne tečaje za zaposlitev v industriji.

Po končani vojni je bil pokojnik med prvimi slovenskimi emigranti v Avstraliji, kjer se je zaposlil kot tehnični risar v tovarni Pope v Južni Avstraliji. Medtem mu je v Ljubljani umrla žena Zofija r. Podboj. Iz tega zakona se je rodil sin Boris, ki živi v Ljubljani in je po poklicu zdravnik.

Leta 1960 se je Lojze iz Avstralije preselil v Švico, kjer se je zaposlil v gospodarstvu in delal vse do upokojitve. Tam se je tudi ponovno oženil, a njegova druga žena Trudi je pred leti umrla kot žrtev avtomobilske nesreče. Pred dvema letoma je

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.

Lastnik Simon Špacapan

Tiskarna za
brošure, knjige in barvna dela

164 Victoria Street, Brunswick 3056

Telephone: 9387 8488

Viktorijskim rojakom
se priporočamo za razna
obnovitvena dela na grobovih
in tudi nove spomenike
na vseh pokopališčih Viktorije.

R & R Memorials Pty Ltd

ACN 006 888 624

20 Field Street

Craigieburn VIC 3064

Telephone: (03) 308 1652

Facsimile: (03) 308 1652

Mobile:

018 348 064

018 531 927

**R
&
R**

prodal svojo vilo in se preselil v "Libanon", dom za ostarele v Speicheru. Tam je živel vse do zadnjega, le nekaj dni pred smrtjo je prebil v bolnici. Njegovo truplo je bilo upepeljeno in položeno v grob njegove žene Trudi v Speicheru.

Bil sem sošolec pokojnega Povheta in bila sva vedno dobra prijatelja. Bil je tudi sponzor za mojo družino, ko sem se v Trstu odločil za Avstralijo. Vseh sošolcev pri maturi leta 1927 nas je bilo 67, od teh nas je danes živih le še osem: štiri sošolke in štirje sošolci - trije v Ljubljani in podpisani v Avstraliji. Letos junija bomo obhajali sedemdesetletnico mature v Ljubljani pri "Šestici". Koliko vseh sošolcev in sošolk se bo te proslave udeležilo, je pa v božjih rokah. Lojzeta bo maturantska skupina že pogrešala.

S slovenskimi pozdravi! - **Dr. Stanislav Frank**

MEREWETHER, NSW - Čakam na januarске Misli, potem se pa spomnim, da za to leto še nisem poslala naročnine. Prej sem vedno dajala denar p. Valerijanu. Ker je tako obtežen z delom, sem mu rekla, da bom tokrat sama poslala. Potem se je pa vse zavleklo. Saj ne boste zamerili, kajne?

Upam, da imate koga, ki vam pomaga pri uredništvu. Saj vem, da imate dušnopastirskega dela čez glavo. In spet ste sam, kot smo brali v decembrski številki...

Le kaj bi mi brez duhovnikov, ki skrbite za nas izseljence! Mnogi se ne zavedajo, kakšne so vaše žrtve. Iščejo duhovnika, ko so v težavah, ko

potrebujejo kakršno koli pomoč, ne kadar jim gre dobro.

V Melbournu ste že prej izgubili sestre, zdaj sta odšli še obe iz Sydneya. Pogrešali bomo sestro Francko tudi v Newcastle. Petje pri slovenski maši je mnogo lepše, ko ga spremljajo orgle. In pevsko vajo je imela za nas. Kar upamo, da še pride nazaj. Tudi p. Valerijanu je bila v veliko pomoč.

Pri nas imamo duhovnika, ki ima sveto mašo ob nedeljah v treh cerkvah. Upam, da ne bo prišlo tako daleč kot je bilo v vojnem času. Vozila sem se s kolesom od Jarš do Homca, potem pa v Groblje, da sem končno bila pri maši. Seveda takrat ni bilo avtomobilov. Pa jih nismo pogrešali, pogrešali pa smo, da nismo imeli duhovnikov, ki so jih Nemci pregnali.

Časi se res spreminjajo. Vsaki dan molim za duhovniške poklice. In velikokrat se spomnim, ko je nam otrokom mama dejala: Ena sveta maša je vredna več kot cel svet!

Prav lepe pozdrave! - **Andi in Hermina Pichler**

PORT LINCOLN, S.A. - Žal vam moram tokrat sporočiti, da nas je zapustil stric RUDOLF FRANKOVIČ. Sicer ga bo gotovo p. Valerijan omenil med pokojnimi v NSW - pa zberite iz mojega pisma, česar on ni objavil.

Pokojni stric je bil dvanajsti od šestnajstih otrok v družini, kjer se je po domače reklo "pri Blaščevih". Naj tu dodam, da je preživel vse svoje brate in sestre. Šolo je dovršil v rojstnem kraju Lokvi, ter se v Ilirski Bistrici izučil za pekarja. Poklican je bil v italijansko vojsko. Vojni ujetnik je postal v Bratislavi. Kot je sam povedal, mu je tu njegov poklic rešil življenje. Po vojni se je doma ukvarjal z jago. Vemo, kako slabi časi so bili, zato se je leta 1948 odločil oditi po svetu. Prišel je v Avstralijo, kjer je bil najprej poslan v Tenant Creek, N.T., v rudnik zlata. Od te svoje postojanke je rad pripovedoval, da je delal v uradu brez oken.

Premeščen je bil v Wologong in končno v Sydney ter tam ostal do zadnjih delavnih dni. Leta

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

GIOVANNI VERGA MEMORIALS
Pty. Ltd. Inc.

VIZZINI MEMORIALS Pty. Ltd. Inc.

85-87 Trawalla Ave., Thomastown, Vic.

Tel. 359 5509, po urah na domu 478 4474

Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.
Garancija za vsako naše delo!

GOJAKS MEATS & SMALLGOODS

Rojakom
v Sydneyu

se toplo
priporočam!

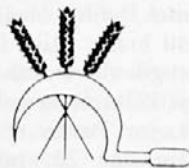
220 Burwood Rd, Burwood N.S.W. 2134
Phone: (02) 747 4028

THE GRAINARY BAKE HOUSE

Phone 846 7700

Melbournskim rojakom
se toplo priporočamo
z raznovrstnim domačim
pecivom, kruhom in še
drugimi dobrotami naše peči.

F. M. P. BRAČKO

1/110 JAMES STREET, TEMPLESTOWE 3106

CROWN

Communication Technology

Rosemarie Jones
Martin Oppelli

Security
Access Control
Broadband
Fibre Optics
in Data Cabling
Nameščamo Hi Q

24 Lancaster St. Ashburton
P.O. Box 373 Victoria 3147.

Tel: (03) 9886 9393

Fax: (03) 9886 9393

in Phaselink TV-antene

MELBOURNSKIM SLOVENCEM
NA USLUGO. POKLIČITE NAS!

1978 se je poročil ter z ženo Matildo preživel trinajst veselih in zadovoljnih let. Nekajkrat sta se vrnila v Slovenijo na obisk.

Pokojni stric je spoštoval prirodo. Težko je delal, a je vedno vzel za dolžnost, da gradi to našo novo domovino. Sam si je pripravil kapljico dobrega vina in bil ponosen na vse, kar je ustvaril. Avtomobila pa ni nikoli vozil.

Bil je priden sodelavec pri graditvi slovenskega doma in postal njegov oskrbnik. Kot zaveden Slovenec je rad obiskoval tudi slovensko cerkev. Redno je poslušal slovenske radijske oddaje ter se zanimal za dogodke v Sloveniji in po svetu. Še lani na praznik vseh svetih, ko so ga pripeljali z bolniškim vozičkom na pokopališče, je poprosil Marijo in Lojzeta Košoroka, da bi rad spoznal Marizo Ličan, ki skrbi v Sydneyu za slovenske radijske oddaje. Res jo je srečal in se ji zahvalil, da ga je z oddajami že dostikrat razveselila.

Imel je dosti dobrih in zvestih prijateljev, kar je zgovorno pokazal njegov pogreb. Vsem bi se radi zahvalili, četudi ne moremo vsakega osebno imenovati. Najlepša zahvala pa gre patru Valerijanu, za njegove obiske v bolnišnici in za pogrebno mašo ter zadnji blagoslov strica pred pokopom. Ta dan je bil težak za patra, saj je ravno zvedel žalostno novico, da mu je v Ljubljani umrla mama.

Strica Rudolfa se bomo zmeraj z ljubeznijo in spoštovanjem spominjali. Naj počiva v miru božjem! - **Roža Franco**

GOODNA, QLD. - Pred dobrim tednom je v Sydney pripotoval **MATJAŽ ROGELJ**, dijak bežigradske gimnazije v Ljubljani. Doma je iz Mengša pri Ljubljani. Zakaj, boste vprašali, vam pišem o njem? Matjaž je letos v januarju sodeloval na evropskem tekmovanju v računalništvu, ki je bilo tokrat na Fakulteti za računalniške vede v Ljubljani in **dosegel je prvo mesto**. Za nagrado je dobil dvomesečni tečaj iz računalništva na univerzi v Sydneyu. Mislim, da zasluži par vrstic v vašem mesečniku.

Matjaža najdete na sledečem naslovu: c/o Mrs Susan Geis, Drutialbyn Rd., Bellevue Hill, NSW (Telefon 9327 7019).

Matjaž je zelo prijeten in prijazen fant. Prav nič se ne čudim, da se tako mlad že ponaša s takim dosežkom. Brez dvoma bo dosegel v življenju še veliko več. Lepo vas pozdravljam - **Andreja Skubic**

COOMA, NSW - V mesecu aprilu, za letošnji ANZAC dan, bo izšla moja knjiga **Dnevnik podmorničarja**. Opisuje dan v dan dogodke: kratko vojno z Nemčijo, morsko patrolo v Otrantu, kapitulacijo in odločbo devetnajstih mornarjev (celotna posadka je štela 52 mornarjev), da s podmornico "Nebojša" zaplovejo v zavezniške vode skozi barikade, minska polja, skozi blokado italijanske flote - ali pa umreti. Rajši to kot pa predati sebe in podmornico sovražniku.

Cena knjige bo dvanajst dolarjev (poštnina vključena). Zelo bi bil uredništvu in upravi hvaležen, če bi tiskali naznanilo v "Mislih". Čim pokrijem stroške tiskanja in ostalo, kar upam, bi pa rad daroval od vsake knjige, ki jo prodam preko "Misli", dva dolarja v tiskovni sklad, za lačne sirote ali kjer je pomoč najbolj potrebna.

Are your dentures more comfortable in a glass...? If so, for a **free consultation** contact

STAN KRNEL
DENTAL TECHNICIAN
specialising in dentures
and mouthguards.

147 Morack Rd, Vermont South
Tel: 9801 3066

Mobile: 019 695 576

Bi raje imeli umetno zobovje v kozarcu...? Če ne, za **prvo brezplačno posvetovanje**, z zaupanjem pokličite:

STANKO KRNEL
ZOBNI TEHNIK
specialist za umetno zobovje
in zaščitne proteze.

Suite 7/14 Market St, Box Hill
Tel: 9898 6293

OFFICE:
563 8095

MOBILE:
018 107 305

Melbournskim rojakom
na uslugo za kleparska in instalacijska dela

DANNY'S PLUMBING

17 Charles Street
East Bentleigh, 3165

DANNY STIBILJ
LICENCE NO. 33308

Prisrčne pozdrave vam in vašim pomagačem. -
Janko Majnik.

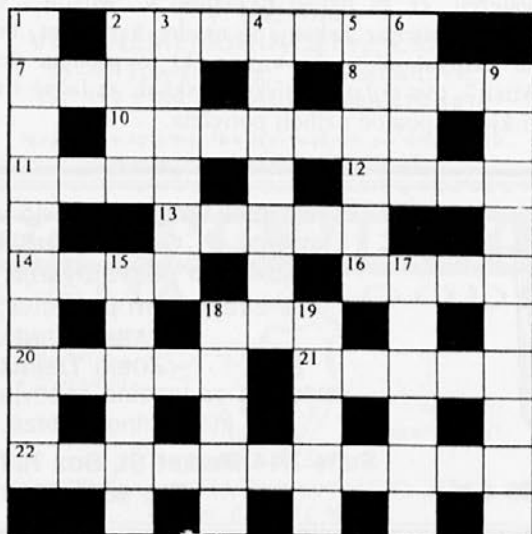
Priobčil sem kar Vaše pismo, da bodo naročniki iz prvega vira zvedeli o novi knjigi. Vesel sem slehernega uspeha rojakov po svetu in k Vašemu delu samo čestitam. Misli bodo knjigo rade volje posredovale naročnikom, ne glede na Vašo obljubo. Vesel pa bom, če bodo želi vsi izvoditi v promet. Pozdrav! - Urednik

OPRAVIČUJEM SE. V prejšnji številki je na strani 318 pri pismu iz Lightning Ridge, NSW, po pomoti izpadlo ime CILKE ŽAGAR, ki nam je sporočilo poslala. - Urednik

REŠITEV decembrske križanke:

Vodoravno: 2. Mariza; 5. vzgoja; 7. poguba; 8. Rinka; 11. rek; 12. Pariz; 14. bronhitis; 16. brada; 17. ako; 18. panda; 20. Vinica; 21. karbid; 22. parada. - Navpično: 1. čoln; 2. mapa; 3. regrat; 4. zabliskati; 6. zarebrnica; 9. ikra; 10. kuna; 12. pila; 13. Riad; 15. odlika; 18. Paka; 19. Nora.

Rešitev so poslali: Lidija Čušin, Slavko Štrukelj, Jože Grilj, Jožica Gerden, Albina Konrad, Francka Anžin, Ivan Podlesnik, Marija Horvat. Žreb je izbral Ivana Podlesnika.

KDO BI VEDEL POVEDATI...

...kaj o MARJANU LULIK, ki je odšel iz Slovenije v januarju 1964. Rojen je bil 30. junija 1941 v Ljubljani. Njegov zadnji naslov iz leta 1968 je: 35 Regent Street, Elsternwick, Vic. Iščeta ga sestra Nadja Merlak in mati Marija, ki je stara že 89 let in želi zvedeti vsaj, če je sin še živ. Prosimo njega osebno ali tiste, ki ga poznajo, da sa javijo uredništvu.

Gospod Viktor Kemperle iz Ljubljane išče svojega brata, o katerem ni slišal že tri leta. JOHN (JANEZ) KEMPERLE (ali KEMP) je prišel v Avstralijo okrog leta 1953, star približno sedemnajst let. Tam se je poročil z Elsie, ki je prevzela njegov priimek. Njun zadnji poštni naslov je bil: Post Office Mole Creek, 7304 Tasmania. Njega ali kogar koli, ki ga pozna, prosimo, da se javi uredništvu.

Amalija Boldin r. Jakmnik pa išče sestrično ANICO, ki je s svojim možem (JOŽE ŠUBELJ) nekje v Avstraliji. Anica je rojena leta 1926 ali 1927 na Mali Strnici pri Šmarjeških Toplicah. Sleherno sporočilo o njej bo uredništvo posredovalo sestrični, ki živi v Nemčiji.

Žena: "Včeraj sem te spet videla odhajati iz gostilne." - Mož: "Mar misliš, da bom zaradi tebe ves čas sedel notri?"

Znanka, ločenka, je po daljšem času prišla v Ljubljano. S prijateljico gresta po Dunajski cesti.

"Ali ni bila to včasih Titova?"

"Saj si se ti pred ločitvijo tudi drugače pisala," ji odgovori prijateljica.

KRIŽANKA /Marko Matjašič/

Vodoravno: 2. aparat za projeciranje slik (tujka); 7. med žitarice spada, pa nima klasja; 8. ne stojé, ampak z upognjenimi koleno; 10. slovenski pisatelj; 11. okrajšano žensko ime; 12. okrajšano moško ime; 13. ime znanega slovenskega podjetja (Portorož, Čaji); 14. odprtina v steni; 16. števnik; 18. okrajšava za avstrijsko valuto; 20. drevo, ki rado raste pri vodi; 21. ena od izpeljank imena Marija; 22. kamen v naši zgodovini, simbol slovenstva.

Navpično: 1. stara kamena doba (tujka); 2. en sam; 3. svečan mimohod; 4. šibkost, nerazpoloženje; 5. Jezusova molitev; 6. koroška gora v Karavankah; objekt za proizvodnjo električnega toka; 15. nasprotno od nazaj; 17. kvasina, substanca v slini (tujka); 18. stoletna roža ji pravimo; 19. zimski šport.

Rešitev pošljite do 12. marca na uredništvo!

JESENKO LISTJE in **ZA PEST DROBIŽA** sta pesniški zbirki adelaidskega pesnika Ivana Burnika Legiša. Cena vsake je deset dolarjev.

PRVA NACIONALNA ILEGALA – Štajerski bataljon – Ena izmed zanimivih knjig argentinskega Slovenca Ivana Korošca. Cena 15 dolarjev.

ČASOMER ŽIVLJENJA – Avtobiografska razmišljanja je napisal Lev Detela, ki živi v Avstriji. Cena 13 dolarjev.

KRISTJAN MOLI je naslov molitvenika vredne vsebine na 305 straneh. Druga izdaja. Cena 15 dolarjev.

OSTANI Z NAMI, GOSPOD! – Molitvenik za bolnike z lepimi molitvami v ta namen. Cena 8 dolarjev.

LUČ V ŽIVLJENJE je molitvenik z velikimi črkami za ostarele, ki so jim opešale oči. Cena 10 dolarjev.

JEZUS DOBRI PASTIR – Baragove molitve je zbral v molitvenik dr. Franc Jaklič. Z velikimi črkami za slabe oči. – Cena 10 dolarjev.

THE GLIMMER OF HOPE (Svit upanja) – V angleškem jeziku pisana knjiga je izšla v samozaložbi pisca Jožeta Komidarja, NSW. Obsega spomine na Loško dolino med revolucijo in razmišlja o komunizmu. Pisana je še v času enoumja. Cena 6 dolarjev.

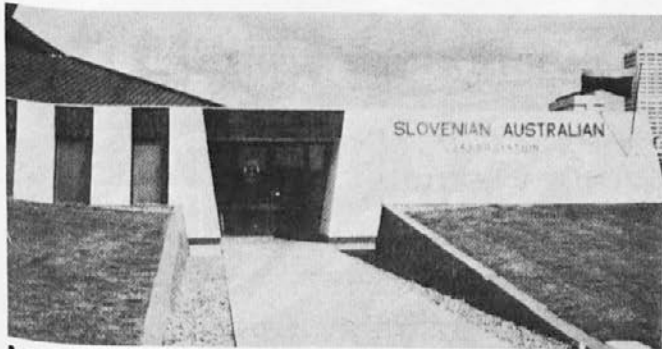
VENETI, nasi davni predniki. Knjiga je nedavno izšla tudi v angleškem jeziku. V zalogi je nimamo, lahko pa jo preko MISLI naročite. S postnino iz Evrope bi bila cena nekaj manj kot stirideset dolarjev. Prisla pa bi po navadni postni, ker bi drugače postnina stala več kot knjiga.

Imamo na razpolago se več slovenskih knjig, ali jih po želji lahko tudi naročimo.

MOŽJE S SNOWYJA. Slovenska izdaja knjige, **MAN WHO BUILT THE SNOWY**, je še na razpolago. Naročite jo lahko pri Goriški Mohorjevi družbi ali pri avtorju Ivanu Kobalu (4 St. Andrews Pl., Rydalmere 2116, NSW). Cena, brez poštne je petnajst dolarjev.

HREPENENJA IN SANJE je zadnja pesniška zbirka, ki nam jo poklanja adelaidski rojak Ivan Burnik Legiša. Cena 12 dolarjev.

SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in bralce MISLI
s prisrčnim vabilom:
**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBISČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš **DOM**, poznan pod imenom **TRIGLAV**, na Irwing Street, **PHILLIP (CANBERRA)**, A. C. T., je odprt gostom vsak dan (vključno sobote, nedelje in praznike, razen velikega petka in večera božične vigilije) od 11.30 a.m. do 11.45 p.m. Naš bar je odprt od 11.30 dopoldan dnevno ter nudi tudi številne slovenske pijače. Kuhinja servira okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od šestih do devetih zvečer, ob nedeljah pa tudi od poldne do druge ure in od šeste ure zvečer.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI – DOBRODOŠLI V SLOVENSKEM DOMU!

Pri nas Vam bo tudi vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

GROUPS FOR SLOVENIA

Book now for economical groups for Slovenia
departing from Adelaide - Brisbane - Canberra - Hobart - Melbourne
and Sydney:

20/3/97 - 31/3/97 - 15/5/97 - 21/6/97 - 23/6/97 - 12/7/97

ABC CAR RENTAL SLOVENIA

We are now sole agents in Australia for the above Slovenian
Car Rental Company. Please contact us for very economical rates.

**SELF DRIVE HOLIDAYS
FOR THE INDEPENDENT TRAVELLER**
Special Long Term Car Rental Programme for touring
Slovenia and Europe.

Lic. No:
30218

~~~~~
SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

**PRIGLASITE SE ZA ENO SKUPINSKIH
POTOVANJ NA OBISK SLOVENIJE V LETU 1997**

Zelo dobre ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije
in vseh strani sveta . . .

*Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila,
da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in potrebne vize!*

Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanje!
PRIDEMO TUDI NA DOM!

ERIC IVAN GREGORICH
Slovenija Travel / Donvale Travel

**1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109**
Telefon: 9 842 5666